

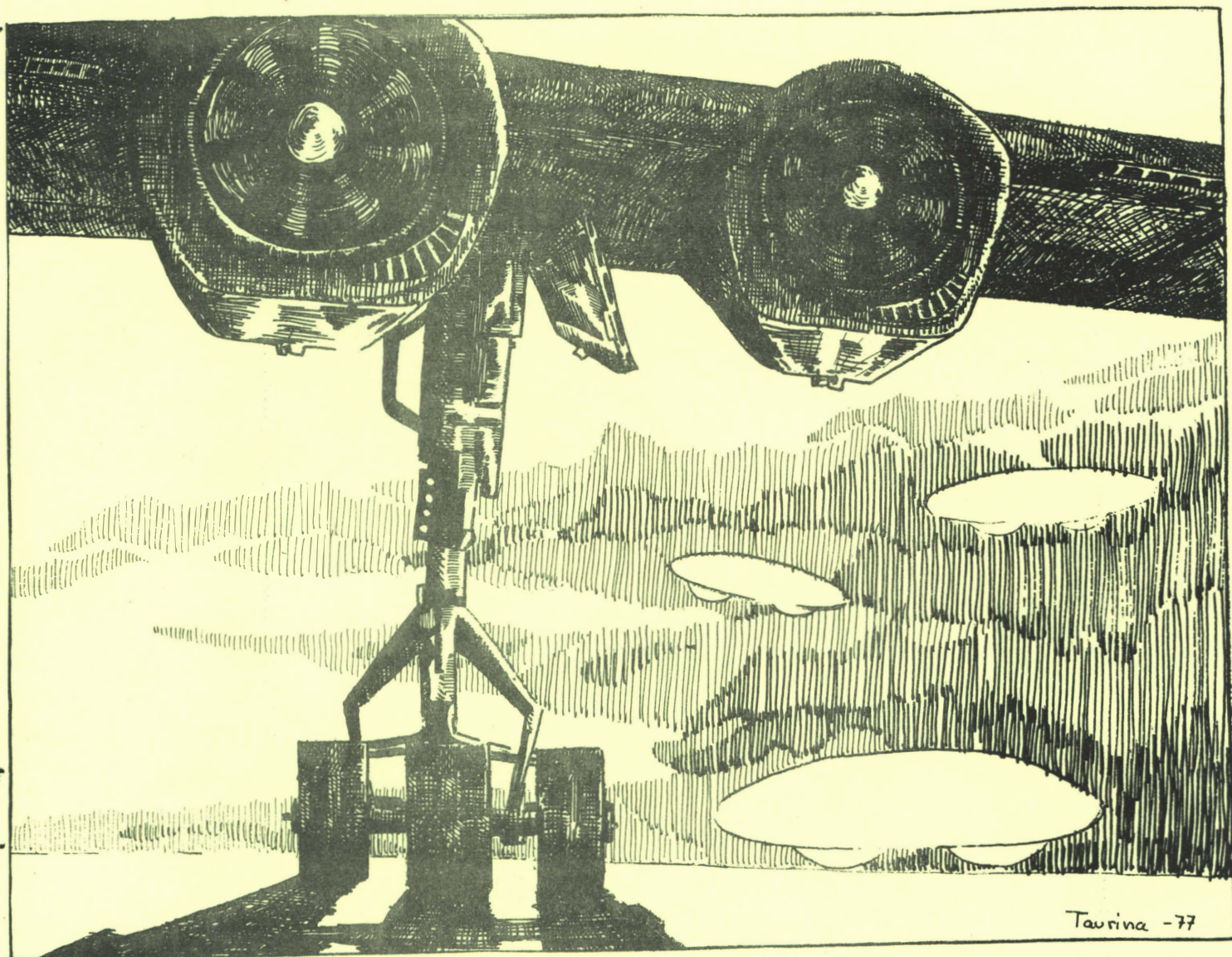
UFO-NYTT 2

Nr : 2

1 9 7 8

Årgång 2.

ARBETSGRUPPEN FÖR UFO-UNDERSÖKNING

*Kavalkad över aktuella
UFO - händelser och ökad
kunskap om UFO - fenomen*

UTGIVEN AV:

**KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)**
Box 3001, 381 03 KALMAR
Telefon 0485-571 48
Postgiro 92 64 11 - 0

UFO - NYTT

Är en informations-
och medlemstidning,
Utgiven av:

**KALMAR ÖLANDS
UFO-FÖRENING (UFO-KÖ)**
Box 3001, 381 03 KALMAR
Telefon 0485-371 48
Postgiro 92 64 11 - 0

Redaktör och ansvarig
utgivare:

Leif Andersson,
Tel: 0485/37148.

Red. Sekr.

Bert Petersson,
Tel: 0480/25312.

Redaktionens adress:

UFO - NYTT,
Box 3001,
381 03 Kalmar.

Allt arbete med denna
tidning: planering
tryckning m.m. sker
ideellt och oavlönat.
"Tidning" låter kanske
lite ambitiöst och det
skall därför klart
sagas ifrån, att tryck-
utförande och utseende
spelar här en underord-
nad roll. Textmaterialet
kommer inte heller att
redigeras - stavfel och
grammatiska snedsprång
får också tolereras.

DU....

Det är nu dags för ett nytt
nummer av UFO - NYTT, du har väl
föstås väntat.

Nu har filmen "närkontakt av
tredje graden" kommit ut på
biograferna i stora del av landet,
och vi hoppas att den snart ska
komma till Kalmar, med omnejd.
Jag har sett filmen, och visst
är den bra. Särskilt för all -
mänheten, som ej tror på detta
ämne "UFO", har den säkert en hel
del att ge.

Riksmöte har det varit i Stockholm
se annan artikel i denna tidning.

Med detta nummer får du det
utlovade Medlemsmärket som TACK
för att du betalade in medlem-
msavgiften omgående.

Du får även Medlemskortet för
1 9 7 8 . - -

Du som tror dej ha något som kan
tas in i denna tidning, skicka
det omgående till oss.

LEIF ANDERSSON

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar
och diskussionsinlägg mottages tacksamt.
För att underlätta den redaktionella bear-
betningen, bör manuskripten skrivas på
skrivmaskin, med enkelt radavstånd. Var god
observera att manus endast skrives på
bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO - NYTT,
Box 3001,
381 03 Kalmar.

Nytt i korthet

Det sägs i Borgholm

att UFO-logen Gunnar Schelin firade sin 70-årsdag på måndagen – februaris näst sista dag. Vi som trodde att han var en marsmänniska;

70 år fyller den 27 februari posttjänstemannen Gunnar Schelin i Borgholm.

Han är född i Kastlösa och kom i unga år till Borgholm, där han utbildade sig till skomakare hos sin far skomakarmästare John Schelin. Efter 15 år lämnade han "sin läst" och började som brev-bärare vid posten i Borgholm. Han blev förste postiljon och stannade i postverkets tjänst fram till pensioneringen för tio år sedan.

Hans stora intresse är UFO (oidentifierade flygande föremål) och är distriktschef för Riksföreningen UFO-Sverige. Distriktet omfattar södra Sverige. Gunnar Schelin är också fältrapportör och fältforskare för UFO-föreningen samt hedersmedlem i Kalmar-Ölands UFO-förening.

Letade i 46 år

Världens mest primitiva levande varelse har åter påträffats av australiska forskare. I 46 år har entomologer från

Mångubben i gungning

NEW YORK (TT-Reuter)

Månen är i gungning sedan 800 år. Då träffades mångubben mitt i planeten av en väldig meteor. Till den slutsatsen har två amerikanska astronomer kommit genom att sammanställa hypermoderna mätningar med laserstråle och en grupp medeltida engelska munkars iakttagelse med blotta ögat natten till den 18 juni 1178.

Gervase av Canterbury berättar i sin krönika att den natten såg de heliga bröderna hur en brinnande fackla flammade upp på månen, "utspyende eld, glödande kol och gnistor över en ansevärd distans".

Lasermätningarna visar att efter den skakande upplevelsen pendlar månen alltjämt åtta till tio meter på tre år under sitt kretslopp kring jorden. En tvåmilavid krater i mångubbens ärriga anlete kan vara ett minne av meteoren, skriver astronomerna Odile Calame och Derral Mulholland i Science, tidskrift för det amerikanska förbundet för forskningens främjande.

världens alla hörn letat efter varelsen – en myra.

Myran är enbart känd under sitt vetenskapliga latinska namn "Nothomyrmecia macrops" och beskrivs av upphittaren, den australiske entomologen Bob Taylor, som en "levande fossil".

Taylor ingick i en expedition som hittade myran på Eyre-halvön i södra Australien i förra månaden.

– Den är inte bara världens mest primitiva levande myra utan även den näst mest primitiva när man tar hänsyn till fossila lämningar.

● Regissören Steven Spielberg skickade två kopior av sin UFO-film "Närkontakt av tredje graden" till USA:s president Jimmy Carter, och efter bara några dagar fick han ett telefonsamtal från Vita huset som berättade att presidenten redan sett filmen sju gånger.

Solen har börjat kallna

WASHINGTON (TT-AFP)

Solen har kallnat – på ett år har solytans temperatur sjunkit med en tusendel, uppger den amerikanske astronomen William Livingston vid Kitt Peak-observatoriet i Arizona.

Neddgången började i januari i fjol samtidigt som solfläcksaktiviteten nådde gotteläget under sin elvaåriga cykel och började tillta igen. Enligt professor Livingston finns det ett direkt samband emellan solfläcksaktiviteten och ytemperaturen.

Den registrerade temperaturnedgången kommer emellertid inte att få några omedelbara effekter på jordens klimat, säger Livingston, åtminstone inte under de närmaste åren.

Det anses allmänt att en tvåprocentig temperaturnedgång på solytan under en 50-årsperiod skulle vara nog för att vi får en ny istid på jorden.

Solytans effektiva temperatur är ca 5800 grader.

Våra läsare är välkomna med tillägg under denna avdelning, de må röra sig om tidningens innehåll eller någon annan fråga, som kan vara av allmänt intresse. Tidningen åtager sig inget redaktionellt ansvar för införda insändare.

VAD VET DU OM FLYGANDE TEFAT?

Lite till mans är vi väl intresserade av begreppet flygande tefat. Den som på tisdagsskvällen den 14 febr. hade infunnit sig i Lars Kaggskolan, kanske fick en del svar på sina funderingar kring detta något ovanliga ämne.

Riksorganisationen UFO-Sveriges ordförande Thorvald Berthelsen visade då en aktuell stillfilm om ämnet UFO. Filmen gav en hel del upplysningar till en åhörare som inte tidigare fått någon saklig information i ämnet. Efter filmen följde en stunds diskussion där åhörarna fick ställa sina frågor. Många av frågorna var knepiga att besvara men Thorvald lyckades på ett utomordentligt sätt att förklara något av "mystiken" kring begreppet flygande tefat. Representanter från den lokala Ufo-föreningen: Kalmar-Ölands Ufo-förening fanns också på plats, dit man som intresserad kunde vända sig för att få ytterligare information om Ufo-verksamheten på det lokala planet.

NÖJD ÅHÖRARE.

UFO

är med där det ovanliga händer!

Vad vet du om flygande tefat?

TISDAG 14 febr. kl. 19.00
Lars Kaggskolan, Kalmar

STILLFILM
FÖREDRAG
DEBATT

Entré 4:-
Arrangör

Medborgarskolan

Välkommen!

FÖRENINGSAKTUELLT

NY UFO-SVERIGEGRUPP

Den 21 januari bildades HUDDINGE - BOTKYRKA TVÄRVETENSKAPLIGA FÖRENING. Gruppen skall under våren aktivera andra UFO-intresserade i storstockholmsområdet, som visar intresse i samband med riksstämman. Meningen är att dessa sedan, i sin tur, skall bilda egna lokalgupper i aktuella förorter.

Huddingegruppen fungerar således som samordnare och stathjälp, men skall på sikt enbart täcka intresseområdet söder om Stockholm.

Intresserade bör kontakta orf. Lennart Fogelberg. TEL: 08/7113555

Personlig tid

Jag sitter här 150 miljoner kilometer från solen på en rund sten som snurrar med en hastighet av 1.500 kilometer i timmen, och rusar fram genom rymden ingen-vet-vart för ett möte med ingen-vet-vad, och runt omkring mig driver hela kontinenter rotlöst över planetens yta: Indien pressar mot Asien, en del av Amerika halkar iväg mot Kina, Antarktis glider bort från Afrika med en hastighet av 25 millimeter per tidsålder, och mitt huvud pekar nedåt ut i rymden och ingenting annat räddar mig från att störta ut i oändligheten än något som kallas tyngdkraft och som jag inte ens begriper och som man inte kan köpa någonstans för att ha ett litet lager att ta till en tyngdlös dag, medan där uppe i norr polarisen kanske, eller kanske inte, gör sig beredd att sända ner jättelika berg av is som kommer att begrava allting i sin väg, och där, borta i öster, sliter havet i landet och rycker bitar av det med sig ner på havsbotten och kommer tillbaka efter mer som om, det hade bestämt sig för att svälja alltsammans, om inte vilket verkar troligare- det skyddande ozonskiktet i den övre atmosfären förstörs dessförinnan, och utsätter oss allihop, både havet och mig och alla andra för den obarmhärtiga, dödande kosmiska strålningen. Jag sitter här på denna snurrande, framrusande sten omgiven av fyra miljarder människor, åtta planeter, en ofattbar mängd galaxer, tillräckligt med vätebomber för att döda mig 30 gånger om, och jag sveps med i den här galaxens vanvettsfärd mot den bortestersta oändligheten i universum, över avstånd så långa att när vi kommer fram är jag minst 800.000 år gammal, givetvis under förutsättning att inte hela galaxen kört rätt in i en annan framrusande galax vid någon dåligt markerad rymdkorsväg och förvandlar oss alla till rymdavgång, eller att inte solen brinner upp under tiden, eller att några högintelligenta ormbunkar från yttre rymden inte landar i flygande ormbunkskrukor och spärrar in mig i ett växthus för vetenskapliga studier. Alltså, som jag sa, sitter jag här medan kontinenterna rör sig, och havet gnager på kusterna, och galaxen rusar genom universum, och 30 gånger för många termionukleära bomber finns staplade runt omkring mig, och bara tyngdkraften håller mig kvar vid stenen, som, om man såg den från Arkturus, man inte skulle kunna se eftersom den är så liten att även från dessa relativt närbelägna stjärnor skulle den inte se större ut än en myra i Sahara sedd från toppen av Eiffeltornet, och när jag sitter här, 150 miljoner kilometer från solen, känner jag mig hemskt eländig, och inser med självömkan och misströstan, att jag håller på att bli förkyld.

"Weena".

Var det "tefat"?

För en dryg vecka sedan iaktogs från Öland oidentifierade flygande objekt, rapporterar Gunnar Schelin i Borgholm.

Söndagen den 19 februari kl 20.30 iaktog två personer som i bil färdades mellan Borgholm och Kalmar – strax norr om Ölandsbron – två föremål på låg höjd och som blinkade med mycket starkt sken.

Föremålen gick på olika höjd och enklade långsamt runt. Efter 15–20 minuter formerade de sig på samma höjd varefter de gick mot norr över landet. Inget ljud kunde uppfattas.

Samma kväll rapporterade en familj boende i Rosenfors-området i Borgholm att de observerat två skarpt lysande objekt

UFO har landat?

En person observerade i onsdags kväll mellan klockan 18.30 och 19 ett fotbollsstort eldrött klot, som under ett par tre minuter sakta dalade ner mot marken och ljudlöst försvann bakom industribyggnaden vid Munksjöns nya anläggning i syd-sydvästlig riktning. UFO:t, det oidentifierade flygande föremålet, lämnade en svans av rök efter sig. Personen, som i flera minuter stod stilla och följde det mystiska eldskenets färd, körde senare i riktning mot en eventuell nedslagsplats, dock utan att finna några spår.

Observationen är märklig, då meteoriter eller liknande partiklar utifrån rymden oftast snabbt störtar ner genom jordatmosfären och då knappast med eldröd färg.

Eftersom personen inte uppfattade ljud av ett flygplan tror han att det måste ha rört sig om något annat, kanske till och med något ovanligt och främmande från rymden?

SOMMARTID. Klockan 03.00 natten till söndagen gick Storbritannien över till sommartid. Det innebär att britterna fick ställa fram sina klockor en timme. Vid samma tid natten till den 29 oktober är det dags att ställa tillbaka klockorna en timme igen, för då är det åter vinter på de brittiska öarna. (TT-Reuter)

OIDENTIFIERADE LJUSFENOMEN

Under de tre senaste veckorna har det till mig inkommit stora mängder med rapporter om observationer av mystiska flygande ljusföremål. Detta kan bli ett bevis på att alla rikstidningar den senaste tiden dag efter dag haft seriöst hållna hetsidesartiklar om flygande tefat. Nu vågar man tala om sina iakttagelser på ett helt annat sätt än tidigare. När den mycket omtalade UFO-filmen "Närkontakt av tredje graden" kommer till våra trakter kan det förmodas att det blir fulla hus här liksom överallt där filmen visats.

Ifrån Kalmar, Glömminge, Rättvik, Borgholm, Köpingsvik och Persnäs har man ringt och berättat om observationer av ljusfenomen. Ett 20-tal rapporter på bara en vecka. Man har sett stora lysande objekt av skenbart en tallriks storlek – De har mer än väl täckt två knytnävar på en armlängds avstånd. Ljuset har varit vita och så starka att de bländat. Föremålen har kastat strålkastarlika blinckar med vitt sken åt olika håll – ibland även i rött och grönt.

I en del fall har objekten stannat upp en kortare stund för att sedan fortsätta med en hastighet som varit något snabbare än en helikopters.

Anmärkas kan att de flesta iakttagare tidigare hyst starka tvivel om existensen av UFO-fenomen, men nu måste de tänka om.

GUNNAR SCHELIN
Borgholm

Gravitationsmätning visar spår av meteoriter

Spår av jättemeteoriter som kolliderat med vår planet för miljontals år sedan har hittats i Ukraina.

Jättemeteoriterna identifierades med ledning av gravitationsavvikelser; tyngdkraften minskar på de platser där dessa urldskatastrofer inträffade.

Vid en geologisk kartläggning har man hittat en krater med 22 km diameter. Kratern bildades när en meteorit föll ner för ungefär 80 miljoner år sedan, rapporterar nyhetsbyrån APN.

NYTT LJUSFENOMEN

Det hände i Boda i söndags eftermiddag; vid 1-tiden då två damer var på väg till kyrkan. – De observerade då ett gult skarpt lysande fotbollsstort klot i trädtopphöjd passera vid strandkanten. Upptill sågs en svart rökstråle som trots att objektet hade avsevärd hastighet – gick rakt upp.

De kunde inte finna någon naturlig förklaring till vad dom såg, utan stod båda skrämda och frågande inför fenomenet. Många frågar sig vad är nu detta som allt oftare ses, och har vi ufologer något svar att ge?

Mig veterligen har man endast vid ett par tillfällen hittat sådana föremål. Detta hände i England för några år sedan: En 19-årig yngling fann på en äng ett stålblankt fotbollsstort klot. Han tog med det hem där det utan vidare påverkan började att rulla. Lagt på ett bord rullade det till kanterna, men stannade upp och vände. Då familjen musicerade återgavs efter en stund alla toner. Föremålet sändes till ett vetenskapligt institut för undersökning och därvid konstaterades att metallen var helt okänd, och att det fanns tre magnetiska poler osymmetriskt placerade. Därefter har det inte rapporterats några ytterligare rön.

Vi har anledning förmoda att dylika objekt är något slags instrumentladdade "spionsatelliter". Storleken är mellan 20 cm och två meter i diameter. Ibland språnge de i atomer med en fruktansvärd knall, eller bara förintas ljudlöst. De sänds troligen ut från moder-skepp i atmosfären. Var de kommer ifrån är den stora frågan.

LIV PÅ MARS? Några Antarktisforskare hävdar att det mycket väl kan finnas liv på Mars, sedan de själva upptäckt liv på sydpolen på platser där man hittills hävdat att inga levande organismer kunnat existera. Forskarna har hittat "mikrovegetationer" under ytan på vissa porösa stenarter. (TT-Reuter)

RYMDJAPAN. Japan har sänt upp en rymdsatellit som skall lämna information om magnetfältet runt jorden. Satelliten, som väger 126 kilo, skall också ta bilder av norrken i arktiska områden. (TT-Reuter)

UFO i Stockholm

Kalmar-Ölands UFO-förening skickade ju som bekant två representanter till riksorganisationen UFO-Sveriges rikskonferens i Stockholm den 18 mars. Här följer en kort rapport från denna resa.

Vid middagstiden startade vi vår resa från ett värmt Öland. Inte längre än till Västervik hann vi förrän vinterns makter började göra sig gällande. Dessbättre hann vi "köra ifrån" ovädret. Vi kom välbehållna fram till ett vintrigt Stockholm.

Verksamheten under lördagen var uppdelad enligt följande hållpunkter.

Kl. 09.00 - 09.30 Interna förhandlingar.
10.30 - 12.30 Film "Närkontakt av tredje graden".
14.00 - 20.00 Stillbildsvisning, paneldebatt.

Anslutningen till de interna förhandlingarna var mycket stor. Normalt brukar ett 50-tal personer vara närvarande. Den här gången kom det inte mindre än ca. 200 stycken. Detta gav ju en liten fingervisning om vad som senare skulle komma.

De interna förhandlingarna började med olika val för mötet. Därefter upplästes verksamhets- och revisionsberättelserna. Det beslutades att Köping skall fortsätta att vara centralgrupp fram till nästa riksstämma 1979-03-17. Medlemsavgiften för 1979 fastställdes inte men skall vara så pass stor att den täcker tillverkningskostnaderna av Ufo-Information.

En motion godkändes vilket innebär att gruppanslutningsavgiften höjs till 25:- (mot nuvarande 5:-).

Vid nästa riksstämma representeras de lokala grupperna av ett fast ombud samt ett visst antal mandat beroende på antalet medlemmar. Allt under förtutsättning att lokalföreningens verksamhetsberättelse inkommit till centralgruppen senast i februari månad. Har så inte skett kommer gruppen endast att erhålla ett mandat.

Därefter förflyttade vi oss bort till Astoria-biografen för att se den nya Ufo-filmen "Närkontakt av tredje graden". Denna visning var specialbeställd för de närvarande vid rikskonferensen.

Efter filmen intogs en snabb lunch, varefter vi förflyttade oss tillbaka till Folkets Hus vid Norra Bantorget. Nu var det dags för den allmänorienterade delen. Samtliga biljetter till föreställningen var slutsålda sedan en tid tillbaka, vilket innebar att ca. 1500 personer hade infunnit sig. Intresset för Ufo-frågan bland dessa gick inte att ta miste på. Utanför den stora kongresshallen fanns ett antal försäljare på plats. Där kunde man köpa allt från t-skjortor, ufo-konst, ufo-litteratur, ufo-nyckelringar till Ufo-Nytt. Försäljningen verkade gå bra på de flesta håll.

Inne i kongresshallen började tillställningen med visning av stillbildsfilmen. Ytterligare en stillfilm visades som handlade om astronomi, radioastronomi m.m. Sist på programmet stod en stor paneldebatt där allmänheten fick sin nyfikenhet stillad.

RESUME: En lyckad dag där många nya kontakter knöts både på riks- och det lokala planet. 1978 blir ett framgångsrikt år för riksorganisationen Ufo-Sverige, liksom för Ufo-frågan i allmänt.

L. Andersson.
B. Petersson.

1300 fantaster i Folkets hus i Stockholm:

Hundratals svenskar får varje år syn på oidentifierade flygande föremål, och i går höll alla UFO-fantasterna årsmöte i Folkets hus i Stockholm. Men det UFO som ordförande Thorwald Berthelsen håller i handen är en cigarrettändare!
Bild: STIG-GÖRAN NILSSON

'Ja, vi tror på flygande tefat'

Finns det en bättre värld någonstans ute i rymden? Finns där högt utvecklade varelser, som då och då kommer hit i flygande farkoster för att kolla in oss vanliga dödliga?

Ja, det tror de 1 300 människor som igår besökte riksorganisationen UFO-Sveriges årsmöte i Folkets Hus i Stockholm.

Om varelser från andra världar kommer hit och söker, ska man inte ryma på axlarna åt det, sade ordföranden Thorwald Berthelsen till Aftonbladet.

I alla tider har oidentifierade flygande föremål (Unidentified Flying Objects = UFO) observerats. Tefatliknande farkoster finns avbildade redan i våra föräldrars grottmålningar.

Astronauterna i de amerikanska rymdskeppen har sett dem. Apollo 2 jagades av en obekant farkost 1969.

Men allmänheten fick aldrig veta det, därför att samtal mellan markkontrollen och astronauterna con-

surerades, berättades det i en film som visades vid årsmötet.

President Carter har sett ett UFO, liksom miljoner andra amerikaner. Även svenskar har sett dem. 1977 tog riksorganisationen UFO-Sverige emot 300 rapporter om oidentifierade flygande föremål från folk ute i landet.

Organisationens uppgift är att utreda vad det rör sig om för fenomen.

NATURLIGA FÖRKLARINGAR

I de flesta fall finns det naturliga förklaringar, berättar Thorwald Berthelsen. Det kan vara flygplan eller himlasken. Men i ungefär 30 procent av fallen hittar vi ingen förklaring. Dessa observationer är UFO-fenomen.

Det är en för mänskligheten mycket angelägen fråga att ta reda på vad det rör sig om. De flesta forskare rynkar på näsan åt oss, även om många i hemlighet visar oss mycket intresse. Den officiella attityden när-

tan överallt på jorden är att bagatellisera UFO-fenomenen. Bara i Frankrike har man en statligt finansierad UFO-forskning.

Riksorganisationen har börjat bygga upp ett nät av spaningston och radiokontakter. De vill dokumentera alla oförklarliga fenomen.

MISSNÖJE MED SAMHÄLLET

Det finns många idéer om vad det växande intresset för UFO-fenomen står för: ockultism, religiositet, missnöje med samhället.

Gemensamt för UFO-intresserade tycks vara hoppet om en bättre värld. De flesta ägnar all sin fritid åt att läsa den rikhaltiga litteratur som finns i ämnet, och att jobba med riksorganisationens utredningar och upplysningsarbete.

De amerikanska filmbolagen har spått på intresset genom filmer som "Stjärnornas krig" och "Närkontakt av tredje graden".

De som sett sig in i de flygande farkosternas historia, menar att det rör sig om

Rusning till b khorden — det gäller att hänga med i vad som skrivs på UFO-fronten.

goda krafter, eftersom de aldrig anfallit Jorden.

LJUDLÖSA SVEP ÖVER JORDEN

Med sina elektromagnetiskt laddade farkoster gör de ljudlösa svep över jorden. I några fall sägs de ha landat. Besättningarna har klivit ur kollar in det svenska landskapet och snabbt gett sig av igen. Det har aldrig varit tal om några aggressioner.

Thorwald Berthelsen berättar att alla sorters människor intresserar sig för UFO-fenomen, alltfrån vanliga arbetare till vetenskapsmän.

För oss är det här intresset inte verklighetsflykt eller avkoppling.

Ann-Marie Asheden

FORNTIDENS TEKNIK

H.KJELLSON

FORNTIDENS TEKNIK.

Av: H.Kjellson.

I och med detta nummer av UFO-NYTT publicerar vi första delen av ett sammandrag av boken "Forntidens teknik".

B. Petersson.

EN ALLMÄN ORIENTERING OM FORNTIDA TEKNIK.

Gamla minnesmärken.

Av minnesmärken från tidigare håga kulturer må nämnas sådana ofantliga verk som Cheopspyramiden, monoliterna vid Assuan och Baalbeck, stoderna på Påskön, ruiner från städer och tempel i Ceylons och Burmas djungler, klipptempel i Indien, Arabien och Noeramerika, egendomliga byggnadsverk i Peru och Syd-Rhodesia samt minnesmärken i Mexiko och Centralamerika.

Gamla skrifter.

Av märkliga skrifter må nämnas sanskritverket Mahabharata, den Egyptiska Dödsboken, Gamla Testamentet samt Tibetanernas gamla visdomsskrifter, vilka omfattar något över 100.000 band, vilka vi ännu inte fått inblick i.

Elektriska element.

Vid grävningar i Bagdad har man funnit bl.a. en 15 cm. hög, gul lervas i vilken det fanns en 9 cm. lång kopparcylinder. Idenna fanns en järnstav fasthållen med en asfaltpropp. Man kom underfund med att det rörde sig om ett elektriskt element och att det endast fattades elektrolyt för att elementet skulle kunna användas.

Liknande kopparceller har även hittats i Seleucia och Ktesiphon, på dessa platser fanns ett antal lerkärl som tydligen använts i en seriekoppling. Att dessa batterier verkligen använts, visas av avfrätning på järnstavarna. I Indien har elektriciteten varit känd ca. 5000 år före Kr.

Astronomi.

Astronomin har varit högt utvecklad ganska tidigt. Namnen på Zodiakens bilder har tillkommit någon gång i den grå forntiden. En del forskare anser att namnen kommit till ca. 12000 år f.Kr. En forskare omtalar att astronomerna i Tiahuanaco, en ruinstad från för-inkatid, till sitt förfogande hade alla element till moderna teleskop, reflektorer, speglar och linser. Vid det stjärnstudium som forntidens stjärnforskare och astronomer utförde, måste man tänka sig att det omfattande och noggranna studiet icke skedde med blotta ögat, man måste nog förutsätta vissa tekniska hjälpmedel.

Gruvor.

Man frågar sig onekligen om inte om inte en hög kultur måste vara baserad på gruvor och gruvdrift. På Elba finns det gruvor som lär ha bearbetats för 40000 år sedan. 2000 f.Kr. var järngruvor i drift därstädes liksom kolgruvor på Sardinien. Omkring 3000 f.Kr. bearbetade egyptierna koppargruvor på Sinai. I G.T. finns gruvdrift omtalad i bl.a. Jobs bok.

Textil.

Det finns 3500 år gamla egyptiska vävnader, fortfarande starka och med friska färger, vävnader som tidens tand inte bitit på. På Mose tid var spånad och vävning högt utvecklad.

Hantverksskicklighet.

Splitterfritt glas som varken kunde slås sönder eller normalt smältas ner, tillverkades för ett par årtusenden sedan, liksom koppar kunde härdas till stålets styrka. Likaså har utsökt vackra filigransarbeten i guld och silver framställts tidigt, även ringbrynjorna tåls att här omnämnas.

Medicin.

Medicinen har alltid haft sina utövare mer eller mindre skickliga. Man kände hos egyptierna till en balsameringsmetod som var högt utvecklad. Hos gamla egyptiska mumier har man funnit guldfyllda tänder. Hos förhistoriska peruvianskallar har man funnit väl läkta trepaneringshål, allt tydande på en tidig medicinsk skicklighet.

Verktyg.

I fornfynd och gammal litteratur finner man lätt bevis på hög kultur och hög teknisk skicklighet. Förvånande är att man inte finner några lämningar efter finare verktyg. De verktyg man funnit är blott av primitiv natur, äver om det har konstaterats att ex. diamantborrtekniken varit känd flera tusen år f.Kr.

NÄRMARE ORIENTERING OM GAMLA BYGGNADSVÄRK.

Påskön.

På Påskön i Stilla Havet finns en mängd egendomliga stenstoder. De framställer bilder av en ras med långsträckta huvuden och uttänjda öron. Ett 500-tal statyer finns sammanlagt en del med en längd av närmare 90 meter. Till en del av statyerna finns det lösa hattar, tre meter höga, runda klumpar vägande ca. 9000 kg. Dessa hattar har kunnat lyftas upp och placerats på statyernas huvuden. Det finns en mängd stenbrott där statyerna huggits ut liggande. Några är färdiga en del blott påbörjade. Statyerna är av vulkaniskt material. Forskare som besökt ön hävdar att en snabbt inträffad katastrof har avbrutit arbetet, stenverktyg ligger kringspredda liksom om arbetarna slängt dem ifrån sig för att aldrig återvända. Vid denna katastrof har många stoder vräcks omkull och en del helt krossats. Angående stodernas tillkomst tror en del forskare att de tillverkats av en jätteras lika stora som stenstoderna själva. Gamla inföding-sägner förtäljer att stoderna restes och förflyttades medelst "mana", trölldom. Man vet inget om stodernas ålder.

Ceylon.

På Ceylon finns tvenne ruinstäder från tiden omkring 500 f.Kr. De vittnar om en förgången hög kultur. Av denna förgångna storhet på Ceylon finns det knappast mer kvar i dag än de ryktbara dagoperna. Dagoperna är i en del fall 120 meter höga.

Sydindien.

I södra Indien vid Ellora finns ett i klippan uthugget tempel Kailas-templet. En fyrkant av 84x24 meter har skulpterats ner till 45 m djup, och i denna stengrop har mitten lämnats kvar. Ur mittpartiet har det ståtliga templet skulpterats fram. Alla pelare och utskulpterade friser är i ett med klippan. Trots att templet blivit till omkr. 750 e.Kr. vet man inget om dess tillkomst och byggnadssätt. Här måste nutida tekniker och arkitekter erkänna sin oförmåga.

Java.

I det inre av ön Java finner vi ett Buddhistiskt tempel byggt omkr. 850 e.Kr. Boro-Budor templet är en trappstegsformig pyramid 173 m vid basen och 50 m hög. Templet är utfört av mörk trakyt.

Bortre Indien.

Hela den nedre Mekongdalen är rik på minnen från en utdöd civilisation. Av tämpelruiner må nämnas Angkor-templet i Kambodjas djungler. Det är 239 m i längd och 176 m i bredd. Det innehåller 9225 m skulptur.

Syrien.

Vid Baalbeck är Baals-templet beläget. I dess sidor finns på 12 meters höjd över marken tre stycken stenblock inmurade. De är fyra meter i fyrkant och 19 m långa, med en vikt omkr. 1200000 kg. per st. För att få dessa block har funnits en teknik som vi i dag inte behärskar. Varför dessa block har murats in i väggarna vet man inte likaså ursprunget till Baalbecks historia förlorar sig i sagans dunkel.

Egypten.

Egypten är det land som troligen har de flesta gamla minnesmärkena. Där finns inte mindre än 38 pyramider varav de flesta är kungagravar. Vid Assuan ligger en ofullbordad stenpelare, som slår Baabecks-pelaren i storlek. Den är av granit, 45m lång, 4,5m i fyrkant vid basen och 2,5m vid toppen. Dess vikt beräknas till 1650000 kg. Hur har man tänkt lyfta upp, transportera och resa denna pelare? Det mest märkliga med denna pelare som ligger horisontellt uthuggen i granitgrunden, men inte är frilagd undertill är att den omges av fyra m djupa diken som blott är 76m breda. Där får en arbetare plats att stå men han får inte plats att använda verktyg och slägga, varför det endast ser ut att finnas två förklaringar. Den första skulle vara att en hög teknik varit för handen, och att det funnits ofantliga arbetsmaskiner med stora tyngder på såg- och huggverktygen. En del forskare anser också att egyptierna känt till diamantborret därför att man funnit fragment som tyder på att just diamantborrar varit i drift. Den andra förklaringen skulle vara att man känt till någon metod med vilket man begjutit stenmassorna, så att den mjuknat och blivit lätt bearbetbar. Ett tredje alternativ skulle kunna vara att man kunnat upphäva tyngdkraften. En forskare hade vid en resa till Tibet erfarit att tibetanerna medelst vissa ljudvågor kunde upphäva tyngdlagen och förflytta jättestora klippblock.

250 norrmän är övertygade Jorden är inte alls rund!

– Norrmän är så lättlurade. Det är därför nästan alla tror att jorden är rund, säger Stein Ove Hogdahl, 18-årig Oslo-gymnasist och general-sekreterare i "The Norwegian Flat Earth Society". Stein Ove Hogdahl och 250 andra norrmän är säkra på sin sak – jorden är inte alls rund!

Stein Ove Hogdahl är en mycket allvarlig ung man. Han tror verkligen på vad han säger. Annars är han en mycket skicklig skådespelare.

– Vi har ett hårt arbete framför oss, säger han, men vi har nästan fått med en geografilärare! Indoktrineringen i skolan är det första vi måste komma åt.

Medlemmarna i den norska föreningen "The Norwegian Flat Earth Society" är övertygade om att jorden inte alls är rund. Och därför är de redo att krossa den gamla jorden...

RUND BRICKA

Enkelt uttryckt kan man likna denna nya världsbild vid en rund bricka med en liten kant runt om. Mitt på den här brickan finns polen, det är den vi kallar nordpolen, och kring denna pol ligger världsdelarna grupperade ungefär som vi är vana vid. Brickans kant är en 20–30 mil hög isbarriär. Det är den som tidigare kallats sydpolen.

Men norrmannen Roald Amundsen då? Var det inte han som kom till sydpolen 1911?

– Ja, han trodde det, men i själva verket kom han bara en liten bit upp på isbarriären, fastslår Stein Ove Hogdahl. De extrema köldförhållandena gör att man inte kan fortsätta.

Anhängarna av "The Norwegian Flat Earth Society" tror inte alls på

de bilder av jorden som tagits från rymdskepp. Man har Watergate-affären i alltför gott minne!

– Kunde Nixon förfälska ljudband kunde han säkert förfälska bilder också, menar Stein Ove Hogdahl.

När rymdbilderna på jorden ofentliggjordes minskade medlemsantalet i den amerikanska grenen av sällskapet drastiskt. Men många "avfällingar" har kommit tillbaka efter Nixons fall!

Man tvekar inte ett ögonblick på att det är militärstrategiska orsaker som gjort att USA visat "förfälskade bilder av en rund jord".

– Det är alldeles klart. I Amerika vill man förstås att ryssarna skall skicka iväg sina robotar så att de hamnar utanför kanten! Sovjets beräkningar utgår ju från att jorden är

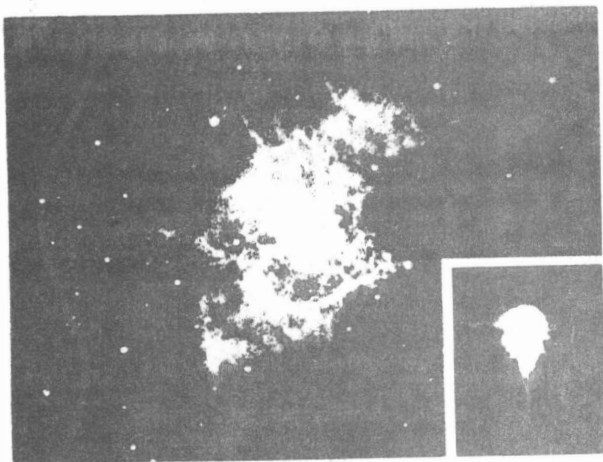
rund.

Det är säkert en hård kamp som väntar den tappra skaran i "The Norwegian Flat Earth Society".

– Men när Kopernikus började lura i folk att jorden var rund var det bara 10–12 stycken som trodde på honom, säger Stein Ove Hogdahl.

Nu lär nya tider också vänta de norska jordglobfabrikanterna, som får inrikta sig på att ställa om sin produktion. Hjärntrusten i "The Norwegian Flat Earth Society" håller som bäst på med att ta fram prototyper till en "flatus".

– Den blir mycket lättare att ta med sig än en jordglob, och billigare blir den nog också, tror Stein Ove Hogdahl.

En nebulosa föds

År 1054 registrerade kinesiska astronomer explosionen av en supernova – födelsen av Krabbnubulosan. Men denna fantastiska händelse hade ägt rum tusentals år tidigare – så lång tid tar det för ljuset att nå fram till oss!

Åter till jorden

MOSKVA(TT-TASS)

Den internationella rymd-besättningen Alexej Gubarev, Sovjetunionen, och Vladimir Remek, Tjeckoslovakien, återvände på fredagen till jorden.

UFO

Läs om de uppgående- och nedgående rapporterna i facktidsskriften UFO-Information! Beställ provexemplar mot 5 kr. I frimärken från UFO – Sv., Box 16, 306 01 SKÄNINGE.

Tefat inget för försvaret som kollar himlen ändå

Svenska försvaret tror inte på flygande tefat, även om fem procent av inrapporterade UFO-objekt förblir oförklarade.

Det framgick på riksorganisationen UFO-Sveriges kongress i Stockholm på söndagen, då ett fullsatt Folkets hus också fick veta att liv kan finnas på minst en miljon planeter inom 500 ljusårs avstånd från jorden.

— Jag är rädd att jag måste göra er besvikna, men försvaret har inte ändrat sin inställning till UFO-rapporter sedan 1906, att de skulle representera någon form av utomjordiskt väsen. Det hindrar dock inte att jag av personligt intresse håller ett vakande öga på himlen, sade Anders Hjulström, chef för underrättelse- och säkerhetstjänsten vid milöstab öst, i ett anförande på UFO-kongressen i Folkets Hus på söndagen.

Innan han redovisade försvarets syn på flygande tefat och andra mytiska himlafenomen, berättade astronomidocent Aage Sandqvist bland annat att det finns minst en miljon stjärnor inom 500 ljusårs avstånd från jorden, där liv kan tänkas finnas.

Svenska försvaret ser ett klart samband mellan rapporterade UFO-objekt och vanliga flygplan, satelliter och olika typer av väderballonger som skickas upp i atmosfären.

Den 22 november 1948 inrap-

porterades exempelvis fjärrstyrda raketer över Sverige, som visade sig vara tre Vampireplan under flygning på 10 kilometers höjd. Det var i jetålderns början, då folk inte var vana att se kondensstrimlor på himlen efter reaktiven.

År 1946, strax efter andra världskrigets slut, inrapporterades 1 000 UFO-objekt till försvaret, som snabbt hemligstämplade vidare undersökning, då de observerade UFO-objekten kunde vara raketvapen. I dag har försvaret släppt något på sekretessen kring dessa UFO-objekt, och undersökningsmaterialet finns att läsa hos FOA.

100 UFO-objekt rapporterades till försvaret år 1947, och sedan dess har ett 70-tal fall registrerats varje år. De flesta UFO-objekten avslöjas med hjälp av flygväpnets spaningsredskap, vars radarbild filmas för dokumenta-

tion. Fem procent av UFO-rapporter förblir ouppklarade, men sedan FOA övertog ansvaret för UFO-rapporterna 1966, har försvaret inte haft anledning att ändra sin inställning — det finns inga flygande tefat.

— Däremot uppmanar vi allmänheten att inrapportera allt de ser på himlen, om inte annat så gör man oss en tjänst genom att utöka vår luftbevakning, sade Anders Hjulström.

Flygvapnet har tjänstvilligt lånat ut sina bevakningstorn till de UFO-entusiaster, som vill utöva optisk spaning efter himlafenomen. Anders Hjulström befarade att filmen "Närkontakt av tredje graden" skulle öka antalet UFO-anmälningar, men fick då veta att endast ett UFO-objekt rapporterats sedan filmen hade premiär i Sverige.

ANDERS ÖHMÄN

"Ufologer inga domedagsprofeter"

"Ufologerna", dvs de som sysslar med det som vi i vardagligt kallar flygande tefat, vinner allt fler anhängare i Sverige. Det hävdar i varje fall den svenska UFO-ordföranden Thorvald Berthelsen, Västerвик, som på tisdagskvällen visade film och berättade om föreningens verksamhet för ett stort antal intresserade i Lars Kaggskolan i Kalmar.

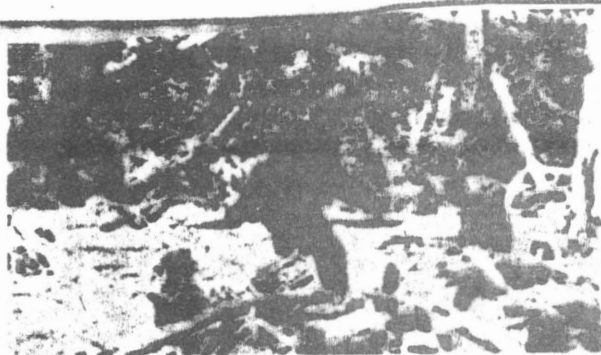
— Det har skett en radikal förändring av inställningen till de här problemen på senare tid, menar Berthelsen. Antalet medlemmar ökar och dessutom har många forskare och vetenskapsmän, som förr såg på oss med en viss skepsis, ställt upp som kvalificerade konsulter åt oss.

Thorvald Berthelsen åker just nu runt på en liten turné i Småland. I kväll besöker han Oskarshamn och i

morgon Vimmerby.

— Det viktigaste i presentationen av UFO-frågan är att betona att det här med oidentifierade flygande föremål inte är något nytt problem.

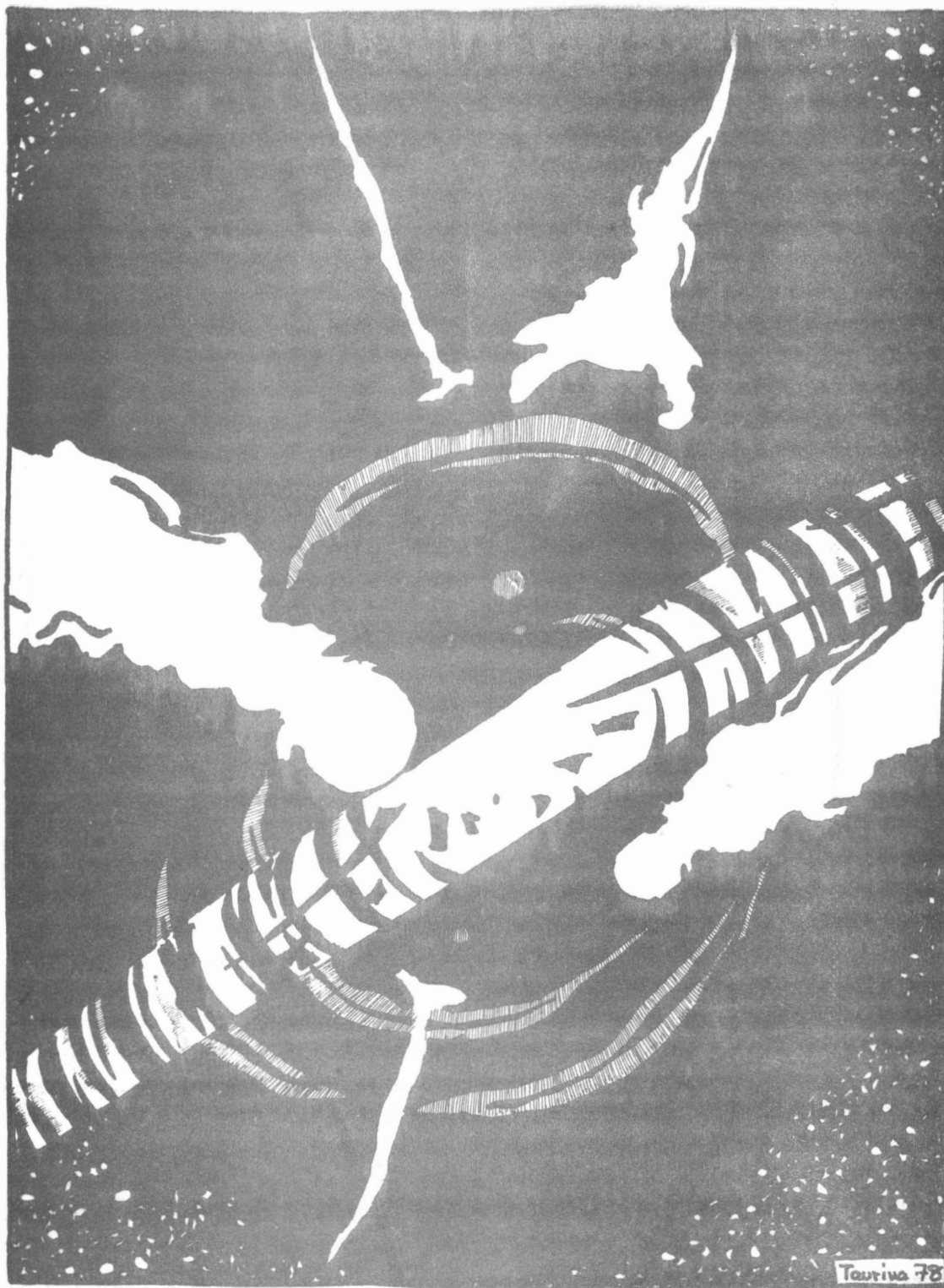
— Manga ser oss kanske som ett slags domedagsprofeter, som vill framkalla rädsla hos folk, men så är det inte alls. Sådana här oförklarliga fenomen har observerats under tusentals år, och det är det som vi vill informera om.

Legenden om Snömannen

Som många väldiga fjällvidder har också västliga stråk av Nordamerika sin legend om den "avskyvärde Snömannen". En väldig, hårig, aplikande varelse, den s.k. "Sasquatch". Bevismaterialet har samlats genom över 100 år. Den lär ha setts hundratals gånger från Mexico till Alaska. Man har funnit hårtottar som ingen har kunnat identifiera, fotavtryck på över 40 cm ... Den har t.o.m. filmats.

SKYLAB I FARA? Danske astroexporten Henrik Stub varnade på söndagen i Köpenhamn för risken av en rymd katastrof, fall amerikanska inte flyttar sin Skylab-satellit längre bort från jorden. Han framhöll att rymdlaboratoriet väger mer än 70 ton och sannolikt inte skulle brinna upp helt, om det återinträder i jordatmosfären. "Botet är verkligt nog därför att naturkrafter som solfläckar och atmosfäriska förändringar har fått Skylab att röra sig mot jorden snabbare än väntat", hävdade Stub. (TT-AFP)

Taurina 78

RYMDGRAVEN

Har du lust att få veta lite mer om de senaste rönen inom forskningen kring universums uppkomst och utveckling? I så fall, ta dej ledigt en stund och läs den här artikeln. Det är verkligen intressanta saker den handlar om.

Vetenskapsmännen har länge föreställt sig att hela universums massa en gång för oändligt länge sedan fanns samlad på ett ställe. Det är här vid denna punkt som vi ska börja följa universums skapelse och hur systemet utveck-

vecklats sedan dess.

Ungefär en miljondels sekund efter det att en så kallad Big Bang, en slags atomexplosion, bringat massan att expandera började olika atompartiklar att bildas. Efter ett par sekunder antas de flesta grundämnena ha varit skapade, och så tidigt som åtta minuter efter smällen fanns alla de partiklar och ämnen vi nu har omkring oss här på Jorden. Den här fruktansvärda explosionen vräkte ut enorma mängder strålning i rymden. Med känsliga instrument i satelliter högt ovanför den störande atmosfären kan man fortfarande fånga upp och registrera svaga svallvågor av strålning som ännu rusar genom världsrymden.

Och tiden gick...

Ingen vet exakt när gravitationen här och där i denna hela tiden svällande ballong av nyskapad materia hade samlat stoftmoln med så hög täthet att förutsättningarna för att solar skulle börja skapas bildades men så skedde. Miljoner år efter explosionen tändes stjärneögon här och där, snart klumpade de utspridda molnen av glimmande stjärnor ihop sig och embryon till galaxer uppstod. Nån eller några miljarder år senare fanns fortfarande de moln som omgett solarna då de föddes kvar. Ur dessa materiaklot formade gravitationen sakta men säkert en slags bollar som senare kondenserades till planeter. De planeter som låg närmast solarna fick tyngre materia som huvudbeståndsdel, de mer avlägsna byggdes upp av lättare ämnen. Eoner senare orsakade elektriska urladdningar i atmosfärerna parad med gynnsamma solstrålningsbetingelser och förutsättningar i oceanerna att de första flämtande livsgnistorna tändes på miljoner planeter. Jorden är bara en av dem. Här har de primitiva havsorganismer under så lång tid att vi inte kan föreställa oss det utvecklats vidare, tagit sig upp på land, rest sig på bakbenen; sent om sider blev de första människorna resultatet av en mängd samverkande gynnsamma omständigheter för låt säga 4 miljoner år sedan. Förmodligen fanns det då varelser som använde redskap och med avsevärd hjärnvolym. Var deras vagga stod kommer vi aldrig att få reda på. Mycket har hänt med Jorden sedan dess... Sett ur kosmiskt tidsperspektiv finns det egentligen bara två notabla saker rörande planeten Jorden. Det har utvecklats en tvåbent noma-dvarelse. Hon har lärt sig använda elden...

Idag är tiden 10 till 12 miljarder år efter Den Stora Smällen. Sett ur detta fantastiska tidsperspektiv kommer livet på Jorden bara att existera någon förbiflytande minut. Vad kommer att hända sedan människan dött ut, sedan ett ogästvänligt klimat ödelagt allt liv och ingenting av vår civilisation återstår? Om detta har det spekulerats en hel del, men kanske är följande en inte alls så osannolik utveckling:

Solen är medelgammal och kommer att lysa bortåt tre miljarder år till, men då vätet, som är huvudbränslet i energiprocessen förbrukats, kommer den galopperande kärnreaktionen att slita till sig allt tillgängligt bränsle, bla helium. Därvid kommer solens diameter att växa ofantligt när den så sväller ut till en röd gigant med mycket låg täthet, och den slukar planeterna Merkurius, Venus, Jorden och Mars. Sen krymper den samman. Ju mer den svalnar av, ju mindre

blir den. I slutfasen har solen förvandlats till en flämtande vit kula, en så kallad vit dvärj, och dör så i skepnaden av en kall kropp av Månens storlek.

Så här går det normalt till då en sol dör, men ibland tycks någonting gå snett i slutfasen. Eftersom diametern på solen har blivit extremt liten jämfört med tidigare så är också gravitationen hundrafalt starkare. I stället för att solen helt lugnt slocknar börjar materia från rymden sugas in i solen och störtar mot dess centrum. På så vis kommer solkroppen att ytterligare förtätas till flera miljoner gånger det normala vilket på ett orimligt vis genererar gravitationen. Snart blir den så fruktansvärt stark att inte ens ljuspartiklarna, fotonerna, med sin försumbara massa orkar lyfta från ytan av solen utan faller tillbaka in i denna rymdgrav. Därtill förvrängs tiden så att en astronaut skulle uppfatta det som att allting händer på en gång, ögonblicket innan han tumlade in i dödshålet. Ute i universum hittar astronomer fler och fler av dessa dammsugare i magnumformat; De kallas mycket träffande för Svarta Hål (se skiss). I vår galax, Vintergatan finns det flera stycken, och ett av dem slukar årligen en massa motsvarande 1 till 15 solmassor.

Det finns kusliga beräkningar som visar att 98% av all den materia, som fanns vid Den Stora Smällen, och som borde finnas ute i världsrymden inte existerar utan måste ha slukats av Svarta Hål under årmiljonernas lopp. De två kvarvarande procenten utgör den himlavärld vi känner, men säkra på att den verkligen existerar i den skepnad vi uppfattar den kan vi naturligtvis inte vara för de ljusblänk av stjärnor vi ser idag sändes ut för hundratusentals eller miljoner år sen.

Vintergatans öde, liksom alla andra galaxers, är att störta in i Svarta Hål, att få sin materia koncentrerad till en miljard miljard miljard gånger sin naturliga täthet i en noll-rymd långt inne i det okända. I denna punkt beräknas ingen tid finnas, ej heller har ett föremål någon utsträckning i rummet. Det är möjligt att materien kan forma en slags supertäta strålar som faller rakt igenom rymdgravarna och kommer ut på andra sidan, ut i en ny dimension, en ny tid och ett nytt rum. Att materien kan hamna i ett nytt universum. Tanken är svindlande.

I det ena ögonblicket finns ingenting på en annan plats och i en annan tid. I nästa har en supertät stråle trängt igenom från ett Svart Hål, nu råder plötsligt inga onaturligt gravitationstryck utan materien utvidgas spontant i en fruktansvärd explosion, en ny Big Bang, och gränsmännen börjar formas på nytt...

En cykel har slutits...

Jörgen ritar och berättar om tekniken i framtiden

Om ni hör något i luften som surrar, kan ni vara säkra på att det inte är en påskkäring! Men kan det kanske vara ett flygande tefat?

Medan påskkäringarna tillhör en gången tids skräckfyllda andedyrkan, finns det en växande skara människor som på allvar studerar tefatsobservationer. Med eller utan skräck, mest utan. Uttrycket flygande tefat används populärt för alla slags okända flygande föremål (på engelska Unidentified Flying Objects, UFO).

Jörgen Danielsson, Made-sjö, hör till dem som inte bara läser om sådant, han medverkar i o m själv i tidningen UFO-Nytt. Den utges av Kalmar-Ölands UFO-förening, som är en av de livaktigaste i landet, och har många respektfyllda läsare långt utanför den egna förenings område.

Jörgen går på Södra Vätterbygdsens folkhögskola, Jönköping, på medialinjen. Det betyder att han skriver en hel del på skoltid. Och det gör han på fritiden också. Själv säger han att han har skrivklåda, men det är inget som han lider av.

Det ämnesområde han mest rör sig inom, är science fiction – uppdiktad vetenskap, om vi skall försöka oss på en översättning. Men inte uppdiktad i den meningen att det bara skulle vara fantasifoster, nej, Jörgen försöker tänka sig in i hur vår teknik kommer att se ut i framtiden, och så bygger han sina noveller och artiklar på detta.

□ REDAN VERKLIGHET

Som alla vet har tekniken utvecklats med rasande fart, allt snabbare för varje år. Ta t ex skräckseriernas vapen som sände ut dödsstrålar – nu finns det vapen som dödar med laserstrålar. Och när signaturen var tonåringsändes den första sputniken upp – nu finns det mycket avancerade rymdfarkoster som sedan flera år också kan bära människor. De batten bland allmänheten har tagit fart. Nu är det inte längre självklart att man skämtar om flygande tefat, som vi med anledning av årstiden tillät oss göra inledningsvis.

Jörgen läser allt han kan komma över, som handlar om tekniska landvinningar. Bl a NASA, den amerikanska rymdflugstyrelsen, har gett ut mycket informationsmaterial. Där kan t ex få veta hur man bygger en rymdstation eller en kraftstation som skall cirkulera runt jorden. En sådan kraftstation skulle betala sig på 30 år, tekniken finns redan och effekten skulle bli fyra gånger större än från ett kärnkraftverk. Energiförsörjningen är ett av områdena Jörgen intresserar sig för, likaså framtida färdmedel på vår jord – och utanför den. Som ren motsats har han också någon gång skrivit om hur jorden kan ha sett sig i forntiden.

□ RITAR OCKSÅ

Han illustrerar själv sina berättelser, vilket ju måste vara bekvämt för de tidskrifter som anlitar honom. I UFO-nytt har han gjort omslagsbilder till flera nummer jämsides med sin medverkan inne i tidningen. Hans teckningar är mycket detaljrika, och han försöker inte att gå omkring några problem. Rymdbaser, farkoster, flammande rymdnaturscenerier utgör huvudmotiven. Utöver tuschteckningar sysslar han med akvarell och olja. Det sistnämnda inte så ofta; det tar lång tid att plocka fram grejerna, så inspirationen kan hinna svalna under tiden!

En del av alstren skall Jörgen ha med i en majsalong på skolan. Där finns en del andra elever som sysslar med konst, av mer vanligt slag, och Jörgen bidrar med sin stil.

Jönköpings-Posten hade för ett

Jörgen Danielsson i sitt esse, vid skrivmaskinen och med några av sina illustrationer kring sig

par månader sedan ett reportage om Jörgen och hans originella hobby. Kort efteråt blev han uppsökt av en äldre herre som varit med om att ge ut science-fiction-tidskriften Häpna! Den hade på sin tid en upplaga på 15 000 ex men är nedlagd sedan 1965. Nu är krafter i rörelse för att starta utgivningen igen, och Jörgen blev erbjuden att medverka i den. En redaktionskommitté är redan tillsatt i Stockholm. Blir det så, kommer Jörgen att känna det som att en önskedröm blir uppfylld.

En annan uttrycksform, som Jörgen provat, är att läsa in sina noveller på band och lägga in passande musikavsnitt. På det sättet har han gjort med novellen Stagnation, som nyligen sändes i Radio Jönköpings program Allemansradion. Med sina 255 minuter tog berättelsen upp hela det programmet, och en del positiva lyssnare har hört av sig. I samma slags program har han tidigare haft ett stycke om resor, Far och flyg.

Aven om Jörgen mest skriver korta berättelser, har han också planer på längre sikt. Han håller på med en roman, där hittills 145 sidor är färdiga. Det lär bli omkring 225, innan han är klar.

Med sitt flitiga utnyttjande av olika media verkar det alltså som om Jörgen hamnat på rätt utbildning, medialinjen. En gång tänkte han bli astronom men kom inte in på kursen. På den konstnärliga sidan har han också utbildning bakom sig, dels glasskolan i Orrefors, dels en 15 veckors kurs i teckning och målning på Ölands folkhögskola.

Skall hans framtid bli att utnyttja dessa färdigheter att beskriva rymd-åldern?

Mot tidens tand kämpar människan förgäves Mannen som "klippte sönder" tiden

Tidensgång hör till de fenomen i världsordningen som man kan göra minst åt, sedan kommer väl väderleksrapporterna från Norrköping. Många har visserligen all möda att få tiden att gå medan andra har skäppan full med bekymmer och svårt att få den att rätta till. Solvarv läggs till solvarv och natt och dag avlöser varandra i ett evigt kretslopp. Det är först när vi stiger in i en rymdraket med destination världsrymden som tidsbundenheten upphör. I stället löper vi risken att vid en eventuell återkomst till moder jord få konstatera att tiden under rymdfärden "råkat i varmgång" och s enät i väg kanske 10 000 år framåt med de chockartade konsekvenser detta kan betyda för himlafararen.

Tidsbegreppet har tacklats efter bästa förstånd i alla tider men med skilda resultat. Den julianska kalendern följdes av den gregorianska för att det bättre skulle stämma med vår planets vandring runt solen. Ändå glappar hela systemet på 365 dagar per år med 26 sekunder, vilket gör ett dygn om 3 300 år, som vi alltså har god tid att rätta till.

Klippte sönder tiden

Henri Bergson, den franske filosofen och nobelpristagaren i litteratur, befattade sig en hel del med tidsproblematiken, bl a i sitt verk "Tiden och den fria viljan" av år 1912. I sin skrift "Intuition och intelligens", av senare datum sökte han dessutom dissimulera tidsflödet med enklast möjliga medel. Ungefär som

man klipper sönder en pappersremsa i allt mindre bitar, tänkte han sig att man kunde sönderdelatidens jämna ström i allt mindre partiklar för att på det sättet komma dess djupaste hemligheter på spåret. Det kan ju i dag synas vara ett tidsödande och

människan är ju bunden av detta infernaliska otyg, från aria morgon, då hon skall upp och ila till jobbet, till sena kvällen, när det gäller att passa de sena nyheterna. Dessemellan finns det busstider att passa, kaffertider, lunchtider, butikstäng-

Naturfolken har på något sätt gjort det lättare för sig att hålla reda på tiden. På Madagaskar kallas en halvtimme för "riskokning" och ett ögonblick för "gräshoppstekning". - Jag är klar om en gräshoppa, heter det alltså på genuin madagaskiska

Den franske filosofen och nobelpristagaren i litteratur, Henri Bergson, försökte "klippa sönder" tiden

meningslöst företag med våra atomer och möjligheter att notera tusendelar av sekunder men var väl heller inte så bokstavigt tänkt.

Tidens slavar

Det har sagts att sedan människan uppfann klockan, så blev hon dess slav. Den moderna

ningstider, tidastudieingenjörer, och vad det vara kan. Att vinna tid har blivit ett begrepp inte minst inom industrin, där tid räknas som pengar, även om det inte är synonymt med hälsa. Vad vore förresten idrotten utan kronometer med möjligheter att klippa av hundradels sekunder?

Vår svenska allmogehöll reda på årets lopp med hjälp av sina finurliga runstavar, på vilken solens och planeternas omlopp förutom alla helgdagar mm gay fin vägledning. Arbetsdagens längd klarade man enkelt och naturligt genom att rätta sig efter solens upp- och nedgång. Det blev alltså inte så mycket gjort under de långa vinterperioderna med dess låta mörker.

Ljus-klocka

Upphovet till 8-timmarsdagen tillskrives annars den engelske kungen Alfred den store, som styrde och ställde på 800-talet. Han lät göra sex varljus, som brann i sammanlagt 24 timmar och visste såhunda vad klockan var slagen. Själv ägnade denne kung två ljus (8 timmar), åt att regera. Två ljus åt sin bobbyverksamhet och två ljus åt nattvilan.

Det var långt före väckarklockan alltså.

Men de gamla kaddéerna för 5-6 000 år sedan var kanske ett strå vassare, eftersom de införde en "fingervecka", som liknade den femdagarsvecka, som vi numera åtnjuter. Allt går igen medan tiden rinner vidare...

PER ARNE SÄWÉN

Dygnet långsamt mot 25 timmar

Jordens omloppstid kring solen - dvs årets längd - har nästan inte alla förändrats under de senaste 600 miljoner åren. Jordens rotationstid kring sin egen axel ökar däremot med två sekunder per 100 000 år. Detta

medför att dygnet blir allt längre medan antalet dygn per år minskar.

Om 180 miljoner år kommer det att gå 25 timmar på dygnet medan antalet dygn per år har minskat till 350, meddelar APN.

Besöktes jorden

av "sirianer"

för 6 000 år sedan....?

Dogonerna i den västafrikanska staten Mali tror att människorna fått kulturens gåva av fiskliknande varelser som en gång kom till jorden från den del av rymden där stjärnan Sirius strålar, och där universum enligt deras mening har sitt centrum. Det är originellt nog som världsåskådning. Men det mest fantastiska är vad dogonerna anser sig veta om rymdgästernas hemtrakter. Deras månghundraåriga religiösa myter och riter tycks bygga på mycket ingående kunskaper om Sirius osynliga följeslagare, en vit dvärgstjärna vars existens och natur våra vetenskapsmän bara kunnat upptäcka genom att använda den moderna astronomins hjälpmedel.

Dogonerna är berömda bland de västafrikanska folken. De är berömda för sin konst (som inspirerat Piacasso och Braque), och för en särpräglad kultur och livsföring, som fått en värdig skildring i den franske antropologen Marcel Griaule. Innan Griaule dog — och bevisades den enastående hedern att bli upptägen bland dogonerna som en av deras förfäder — hade han tillsammans med kollegan Germaine Dieterlen fått ta del av detta märkliga folks allra heligaste hemligheter.

"Nonnerna"

En kvinnlig och tre manliga dogonpräster berättade för antropologerna om den himlakropp i Sirius närhet, som är världens mittpunkt, om hur världsguden sänd de fiskliknande vattenvarelser, som dogonerna kallar nonner, till jorden för att hjälpa människorna. Materialet publicerades 1930 i en vetenskaplig artikel, och senare i en bok, *Le Renard pâle* ("Den bleka råven"). Varken Griaule eller Dieterlen tycks ha insett vilka sensationella astronomiska kunskaper prästernas redogörelser avslöjar. Den som först upptäckt och uppmärksammat detta efter förtjänst är Robert Temple, en ung amerikan med orientalistiska studier, det akademiska bagaget. I boken *The Sirius Mystery* (Sidgwick & Jackson, London, 1976) lyfter han fram dogonernas förbluffande stjärnkunskaper i rampljus och drar själv inte mindre förbluffande slutsatser om den forntida verklighet som de speglar. Innehållet i Griaules och Dieterlens första artikel verkar så otroligt att Temple för säkerhets skull återger den i dess helhet i sin bok.

Stjärnan Po

Sirius är den ljusstarkaste stjärnan på himlen. Den befinner sig på 8,6 ljusårsavstånd från solen. Men det är inte själva Sirius som dogonerna intresserar sig mest för. Runt Sirius vandrar en annan, osynlig stjärna, säger dogonerna. Det är den minsta och ändå den tyngsta av alla stjärnor. Den består av segala, en materia som inte finns på jorden. Från den har allt liv utgått. Dogonerna kallar stjärnan "Po" efter deras namn på det minsta värtfrö de känner till. (Växten i fråga heter *Digitaria exilis* på latin.)

Dogonerna har alltså aldrig sett stjärnan, och är ändå fullt förvissade om att den finns där. Det gör den också, men är garanterat osynlig från jorden för ett obeväpnat öga. I slutet av 1830-talet började en västerländsk astronom ana att den existerade. Han hade observerat att Sirius inte rörde sig i en rätt linje som den borde, utan gjorde små krumbukter av och an. Han kunde inte finna någon annan förklaring än att den påverkades av en annan himlakropp som kretsade runt Sirius och med sin tyngdkraft drog huvudstjärnan åt ena eller åt andra hållet.

En vit "dvärg"!

Förutsägelsen var riktig. För drygt hundra år sedan upptäckte en annan astronom Sirius följeslagare, Sirius B, med sin nya kikare. Men därmed var inte gåtan löst. Nya studier av Siriusdrabantens på 1910-talet visade att den måste vara något så märkvärdigt som en "vit dvärg", den första som man någonsin upptäckte — numera känner man till drygt 500. I vita dvärgar råder så ofantligt höga temperaturer och tryck att atomerna "krossas", kärnorna har skalats av alla sina elektroner. De består av "degenererad materia", som är så tät, så hårt sammanpackad att ett stycke stort som en tändstickasken från Siriusdrabantens skulle väga över ett ton på jorden, och en liter skulle bli densare än bly.

De vita dvärgarna är så små och så tynga himlakroppar att de inte observerats tidigare. Dogonernas karaktäristiska avstämning stjärnan. De säger också att Po kretsar runt Sirius på 50 år. På 1930-talet beräknade astronomerna omloppstiden för Sirius B slutgiltigt till ca 50,4 år.

Korrekt beskrivning

Dogonerna förklarar vidare att den lilla tunga och osynliga Po kretsar runt Sirius i en ellipsformad bana och att Sirius befinner sig i den ena av ellipsens brännpunkter. Det är en fullt korrekt beskrivning — den satellitbana som dogonprästerna tecknade i sanden för de franska antropologerna är häpnadsväckande lik den bana som astronomerna räknat fram för Siriusdrabantens. Det betyder att den stämmer med den första kepleriska lagen, som uppställdes i början av 1600-talet. Det är svårt att tänka sig att denna kunskap kan ha trängt in i dogonernas föreställningsvärld från västerlandet, bortsett från att den tycks vara mycket äldre bland dem som ingrediens i urgamla myter.

Myterna berättar också sådant som astronomerna inte vet. De säger t.ex. att det finns ännu en stjärna som kretsar runt Sirius. Det har några astronomer misstänkt, men inte kunnat bekräfta med observationer. Dogonerna påstår vidare att deras heliga Po-stjärna vrider sig kring sin axel på ett år. Astronomerna har inget besked att ge på den punkten, men rotationstiden ett år bedöms inte som orimlig.

Själva urkällan

Varifrån har dogonerna fått sitt avancerade astronomiska "vetande" om den himlakropp som utgör kärnan i deras religion. Astronomer som konfronteras med det etnografiska materialet kan bara baxna och konstatera att det hela verkar fullkomligt ofattbart.

Den som inte nöjer sig med detta är Robert Temple. Han är frejdig nog att tro på dogonernas egen förklaring, att det är kunskap som kommit från själva urkällan, dvs. Siriusystemet. Han går en lång och slingrande väg bakåt i historien för att försöka belägga att dogonernas myter kan stödja sig på direktkännedom om ett besök från rymden.

Franska etnografer har klarlagt att dogonerna vandrat söderut genom Sahara från tidigare boplatser i Libyen. Där tar Temples skapelsefantasi vid. Med ett stort gissel av antika myter och skrifter från Herodotus till nyplatonikerna vill han påvisa att Siriuskulten är mångåldrig och försvärande i medelhavskulturens och att dogonerna har sina rötter i det gamla Egypten — och då börjar det onedliga brännas på allvar.

För de gamla egyptierna var Sirius en mycket viktig himlakropp. Det egyptiska året började den högsommarnatt då Sirius på nytt blir synlig över horisonten efter 70 dygn frånvaro. Det sker i form av en "helisk uppgång". Den stiger upp i öster kort före soluppgången och lyser några minuter innan den smälter ihop med skenet från solen. Egyptierna byggde tempel som var orienterade efter Sirius uppgång just denna dag. Anpassningen var så exakt att endast ljuset från stjärnan trängde in i det mörka templet mellan pelarraderna och föll på altaret i en tunn skälvan-de stråle — ett ögonblick som måste ha varit bräddfyllt av mystik och andakt.

Sirius återkomst sammanföll med översvämningsperiodens början i Nillandet och mera prosaiska uttolkare uppfattar kanske gärna det senare fenomenet som den egentliga bakgrunden till Siriuskulten. Men icke Robert Temple. Han ser ett klart samband mellan de gamla egypternas och dogonernas föreställningar om Sirius, och erinrar bl.a. om den egyptiska gudamyt, som säger att Isis — som identifierades med Sirius — hade en osynlig följeslagerska, systern Nefrytis, som alltså skulle kunna representera den osynliga vita dvärgstjärna, som dogonerna kallar Po.

Djävur hypotes

Det är en djävur hypotes som kanske får raggen att resa sig på många egyptologer av facket. Det samma gäller förmodligen också Temples tankar om hur kulturen kom till Egypten. Han slår den sista bryggan i sin bevisföring från Nillandet till Mesopotamien, där den äldsta kända högre civilisationen växte fram på 3000-talet f. Kr. bland landets urinvånare, sumererna, en kultur som sedan övertogs av babylonerna.

Den babyloniske historieskrivaren Berossos (ca 250 f. Kr.) berättar sällsamma ting om vad som tilldrog sig i hans faders land under de första härskarna. Han skriver att en med stort förstånd utrustad varelse, kallad Oannes, steg upp ur havet. Oannes hade fiskkropp, men också ben och kunde vistas på land. Varje kväll återvände han till havet som tydligen var hans rätta element. Det kom fler liknande amfibier till sumererna, som de undervisade i alla möjliga konster och vetenskaper. Oannerna kallades också

"de mothjudande", troligen på grund av sitt i människors ögon vedervärdiga utseende. De finns avbildade på bl.a. babyloniska jätteaskulpturer. Fiskstjärtnönstret går igen även i egyptiska bilder av gudinnan Isis.

Med egna ögon...

Temple är övertygad om att dessa bilder föreställer något som sumererna sett med egna ögon: intelligenta amfibievarelser som kommit till jorden från ett annat solsystem, närmare bestämt Sirius, och delat med sig av sina överlägsna kunskaper åt människor.

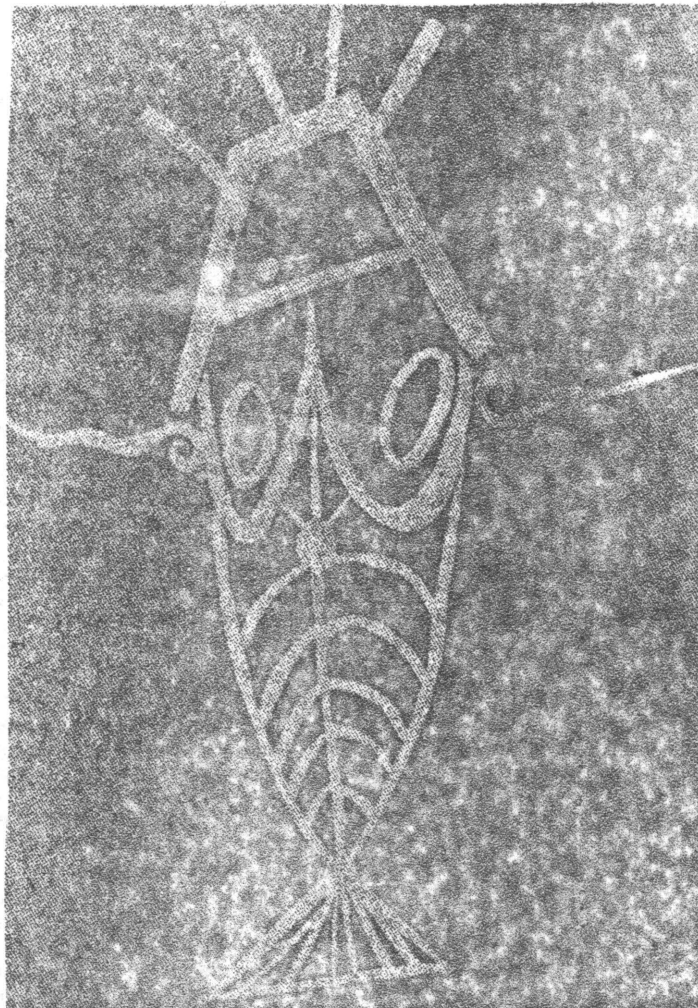
Godtar man denna fantasifulla spekulatation skulle man också ha en lösning på ett annat faktiskt mysterium — det snabbkulturge-nombrott som skedde i Främre orientens södra landområden på 3000-talet f. Kr. Sumererna, ett folk utan känd bakgrund och med ett språk som inte liknar något annat, börjar plöteligt använda skrivtecken, uppföra byggnadsverk, grunda städer, odla upp landet kring Eufrat och Tigris. Samma sak med 3000-talets föraraoniska egypter, som kan ha haft förbindelse med sumererna. Ett stenålderssamhälle förvandlas på mycket kort tid till en välmående, tekniskt och kulturellt högstående civilisation. Det är ett utvecklingsprång som det är mycket svårt att förklara. Temple menar att gåtans enklaste lösning är att de nya, revolutionerande kunskaperna serverades på bricka av utomjordiska varelser.

"Fiskens dag"

Det är enligt Temple minnet av detta besök från rymden för kanske 6000 år sedan som lever kvar bland dogonerna. I sina religiösa myter har de bevarat vad de fiskstjärtade rymdvarelserna avslöjade för människorna om sitt hem bland stjärnorna. Dogonerna berättar att nonnerna kom i en farkost som först glödde som eld och sedan blev sval och vit. Den dag då rymdskeppet landade kallar de "fiskens dag". De väntar också att nonnerna skall komma tillbaka en dag.

Hur visste de?

Vad man än må anse om Temples fascinerande spekulationer kvarstår det faktum som han utgått ifrån som ett fullkomligt mysterium. Hur har ett isolerat, "primitivt" folk som dogonerna djupt inne i det subsahariska Afrika fått sina kunskaper om ett avlägset stjärnsystem, kunskaper som astronomerna nått fram till först under de senaste hundra eller femtio åren med hjälp av fins instrument, högt utvecklad matematik och ett västerländskt skolat skarpsinne. Nog tycks Siriusmysteriet vara en hisnande vetenskaplig gåta.

Dogonteckning som föreställer en Nonno från rymden. Observera fiskstjärten!

"Rymdbesök fullt möjliga"

Är det rena nippran att tro att jorden haft besök av varelser från andra bebodda världar? Nej, knappast. Den moderna astronomin har ingenting att invända mot den tanken. Man räknar med att det enbart i vår vintergata finns åtminstone tio tusen miljoner planeter som är så lika vår jord att liv kan ha uppstått där. Sannolikheter talar också för att invånarna på många av dessa planeter kommit mycket långt i teknisk och vetenskaplig utveckling. Två framstående astronomer, ryssen I. S. Shklovsky och amerikanen Carl Sagan för följande resonemang i boken "Intelligent Life in the Universe".

Under det rutinmässiga utforskandet av vårt hörn av vintergatan kom ett rymdskepp för 25 miljoner år sedan till jorden. Uppföcktersandens fann här bl.a. den föregångare till homo sapiens som kallas

Proconsul. De tyckte att varelserna visade lovande anlag och så småningom inrapporterades denna observation till någon central galaktisk kunskapsbank. Det är inte otänkbart att upptäckten var tillräckligt intressant för att man då och då skulle sända en expedition hit för att ta reda på hur det gick för Proconsul. Och när människan utvecklats fann man det kanske motiverat att ta en titt på henne så pass ofta som exempelvis vart tiotusende år. Med en sådan turkthet är det fullt möjligt att jorden haft besök från rymden under historisk tid, t.ex. för ca sextusen år sedan.

Sådana sannolikhetsresonemang säger naturligtvis inte att det faktiskt har hänt, utan bara att astronomerna inte skulle bli förvånade om det vore så.

Sagan och Shklovsky glömmar inte de gamla myterna. De anger till de babyloniska uppgifterna om vattendemonen Oannes som steg upp ur havet och undervisade människorna i konster och vetenskaper. Är värda att granskas närmare ur rymdsperspektiv. I sammanhanget bör man inte glömma att vattnet är den enklaste och naturligaste livsmiljön och förmodligen den vanligaste på de bebodda världarna. Att en hög grad av intelligens kan utvecklas även i denna relativt lättfylliga livsform visar våra delfiner.

Radioastronomerna lyssnar sedan länge efter radiosignaler från rymden som kan vittna om intelligent liv. Från jorden har också sända ut budskap i rymden med uppgifter om planeten och människorna. Nyligen varnade Nobelpristagaren Martin Kyle sina kolleger för att göra sådana kontaktförsök. Han menar att man aldrig kan veta vilka reaktioner de väcker hos eventuella mottagare. Det kan locka hit dem i allt annat än fredliga avsikter. Bäst för oss att ligga lågt och försöka undgå att bli upptäckta med andra ord!

Från vetenskapens värld

De bägge senaste numren av Forskning och Framsteg (nr 5-6 samt nr 7; Forskningsrådets nämnd för forskningsinformation) visar tidskriftens bredd och pregnans. Det första av dem, ett temanummer, behandlar familjebildningen och det sista tar bl a upp astronomiska spörsmål. Från primära jordiska ting till mer högt strävande. I tidskriften har man tidigare mest mött naturvetenskapliga bidrag, men nu rycker även andra gränsvetenskaper in och temanumret behandlar då familjen i dess olika former under olika tidsepoker. Man vill mena att familjemönstren har präglats av miljöns villkor. Det var de materiella förhållandena som avgjorde hur familjen under de tre senaste århundradena var uppbyggd. Begreppet storfamilj är såhunda inget modernt tänkande utan har förekommit i områden, där man helt enkelt hade behov av många hemmavarande för att sköta näringsfånget. Både föräldrar, far- och morföräldrar, barn, pigor och drängar levde tillsammans inom ett lantbruk. Förutsättningarna var förstås att alla kunde nära sig på vad gården gav. Alltför många barn medförde tilltagande fattigdom och många barn från sådana familjer kom att flytta in till städerna i takt med tilltagande industrialisering.

Barnbegränsningen och de skilda preventivmetoderna har förstås också inverkat på familjestorleken. Inom vissa områden, i Sverige särskilt på Gotland, såg man till att antalet barn hölls nere för att inte ge upphov till att gårdarna delades upp i för små enheter när barnen växt upp och skulle örva föräldrarna.

Nummer 7 av Forskning och Framsteg tar upp den fascinerande tanken om vi till äventyrs är ensamma i hela universum. Man har försökt att sända ut ett meddelande till eventuella kulturer på andra planeter och vintergatssystem. Meddelandet gick i form av vad man tror, lättolkade radiopulser. Av dessa kunde mottagaren bygga upp en bild som bl a visade en människa och också den kemiska strukturen hos de DNA- och proteinkedjor som bygger upp mänskligt liv. Det lär dock dröja innan vi får svar!

Livet är ett led i en kosmisk utveckling, är titeln på biokemisten Herrick Baltscheffskys artikel. Han diskuterar den långa kemiska utvecklingsprocess som enligt naturvetenskaparna gett uphov till livet.

Finns det liv på Mars? Så heter en annan artikel som summerar Viking-rymdsondernas besök på Mars 1976. Visserligen har man inte med säkerhet konstaterat om liv finns, men man har däremot kunnat få klart för sig att enorma vattenkatastrofer inträffat på denna planet.

Mars månar, Phobos och Deimos, uppvisar också märkligheter, fotograferade av rymdsonderna. Vad Phobos beträffar, ser den ut att spricka sönder genom den dragningskraft den utsätts för från Mars. Båda dessa himlakroppar tros för övrigt vara så små asteroider, bildade av mycket gammalt, oförstört material från tiden för solsystemets uppkomst. Prover härifrån skulle vara av stort intresse.

Men även tidskriftsnummer 7 tar upp betydligt mera jordiska ting: den massproducerade kvinnobiliden. Tre forskare på den konstvetenskapliga institutionen i Uppsala belyser detta i respektive artiklar som handlar om Barnbokens kvinna, Konstnärns kvinna och Reklamens kvinna.

I Sverige har man bildat två organisationer som arbetar för frigivande av fängslade forskare i skilda länder. Den ena organisationen heter CCSS, vilket betyder Committee of Concerned Swedish Scientists och man arbetar främst för fångar i Latinamerika och Sovjetunionen. Genom bl a brevskrivningskampanjer och petitioner försöker man påverka myndigheterna och organisationen har också nått vissa framsteg. Ett par artiklar handlar om förtryck av forskare.

ULF SVEDBERG

Här får du veta allt om rymden

■ Det är långt till grannarna i vår galax Vintergatan. Med en hastighet av 10 km i sekunden skulle det ta 130 000 år för att nå den närmaste stjärnan.

Denna och mycket annan information kan man få på utställningen "Vi lever i kosmos", som öppnade i går på Naturhistoriska riksmuseet.

Det stora intresset att få del av hur långt rymdforskningen kommit visades under Rymdveckan på Wenner-Gren Center. Där trängdes tusentals besökare för att av vetenskapsmän och amatörastronomer få en inblick i stjärn världens mysterier.

På Riksmuseets utställning kan man grundligare i ord och bild få veta hur det ser ut ute i rymden bland himlakroppar och fjärran galaxer. En historisk tillbakablick ger perspektiv på de svårigheter vetenskapen haft att utröna vår planets förhållande till omvärlden.

Dagens astronomer har betydligt finare instrument till sitt förfogande än någonsin tidigare. Inte minst har radioteleskopen öppnat nya vyer. Med deras hjälp har man tex fått fram "radiobilder" från ofattbara avstånd, bilder som visus på utställningen.

Rymdgubben som

Roger Wiklund vann DN:s teckningspristävling med finns på plats.

Utställningen ger också anvisning på komplementär litteratur, och där finns den för Informationsprojektet Universum utgivna skriften "Boken om rymden" samt ett stjärnparaply. Praktiskt att ha i höstregnet!

"Vi lever i kosmos" planeras pågå drygt ett år på riksmuseet. Sedan går den ut på vandringsutställning i landet.

DAGENS NYHETER

28 oktober 1977

Experter utforskar MAMMUT-TIDEN

MOSKVA (TT:s korr)

Den lilla mammutunge som sovjetiska forskare i somras hittade väl bevarad i Jakutiens eviga tjäle levde för hela 44 000 år sedan, säger den sovjetiske mammutexperten professor Nikolaj Veresjtjagin till Nyhetsbyrån TASS. Ungen är en första klassens vetenskaplig sensation och forskarna hoppas att den skall ge dem svaret på varför de jättelika mammutarna, så väl anpassade till istidens kärva klimat, försvann från jordytan.

Mammuten som har döpts till Kirgiljach-babyn efter fyndplatsen var åtta månader gammal och skulle just få sina mjölkbetar när den omkom. I magen har forskarna hittat tuggat gräs. Alla inre organ är väl bevarade och delar av den lurviga pålsen är fortfarande elastiska.

Nu hoppas forskarna få svar på många frågor - hur mammutarna levde, vad de åt, hur de samverkade med andra djurarter, vilka växter

som fanns under istiden och hur landskapet såg ut i det sibiriska höglandsområdet som brukar kallas "mammuternas kyrkogård".

En gengångare

I somras var jag hem till Norge och besökte bl.a. en syster, gift och bosatt på en gammal bondgård i Trøndelag. Det finns två byggnader på gården och i den ena, som är ca 125—150 år gammal, bor min syster och sväger, vilka nu är pensionärer. Jag visste att det spökade på gården, men som ung flicka vistades jag där i ett halvt år utan att uppleva något i den vägen.

Det var i midsomras jag nu kom dit, och det var ljusstänt hela natten i den trakten. En trappa upp, i ett litet rum, skulle jag ligga. Där var en säng mot varje långsida mot väggen. Jag tänkte inte så mycket på spöken, utan låg länge och läste norska tidningar, som jag inte läst på länge. Sömnig var jag inte, men klockan blev mycket, så jag lade undan tidningarna, vände mig mot väggen och försökte sova.

Då ganska snart började det att andas tungt i sängen mitt emot min säng! Det lät som om en man låg och sov tungt. Jag vågade inte titta utan låg mot väggen och lyssnade. Det var nästan alldeles ljusst, men till slut somnade jag i alla fall.

På morgonen talade jag om för min syster att det låg en man och sov i den andra sängen. Hon skrattade och tyckte att det var då inget nytt. Bara några dagar tidigare hade hon själv stått vid fönstret och sett en gammal man komma och gå ute, men så med ens var han bara försvunnen.

Farfar på gården levde till in på 1950-talet då han dog, 93 år gammal. En söndag en tid efter låg min sväger (sonen på gården) och syster lite för länge en morgon, i stället för att gå till ladugården. Då hörde de bägge två farfar komma trampande nedför trappan. Min sväger reste sig med orden: "Nu tycker far att vi ligger för länge!"

Kanske var det han som låg och andades så tungt i samma rum som jag i somras också?

Bibbi

Okänd kraft

Det jag vill berätta hände i juli månad år 1963 i ett gammalt slott, som nu är tavelmuseum. Jag blev skild från mitt sällskap och fann mig stå ensam på grund av mitt intresse för en målning. Jag fortsatte en eller ett par trappor upp och fick se en stängd dörr, öppnade den och kom in i ett rum där just ingenting fanns att se. Men i detta rum fanns en annan dörr som var stängd.

Jag öppnade dörren och en stark doft av luktpioner slog emot mig. På ett bord mitt på golvet stod en stor vas, fylld av pioner. Två fönster, ett på sidoväggen och ett mitt fram, stod öppna och gardinerna blåste för vinden. Sidenklädda möbler stod runt väggarna och där hängde också tavlor i förgyllda ramar.

Då jag steg in kom en stor trötthet över mig och jag sjönk ned i en soffa som stod innanför dörren. Då kände jag mig plötsligt iakttagen av någon! Jag såg ingen, hörde inget, men kände blickar på mig och de var ej av den vänliga sorten.

Med ansträngning reste jag mig och försökte komma ifrån tröttheten — tänkte att jag skall i alla fall lukta på pionerna. Jag tog ett par steg fram, men då var det som om någon hindrade mig att gå längre! Jag gick i stället baklänges ut och stängde dörren. Då började tröttheten vika och så småningom förenades jag med mitt sällskap.

Jag har besökt detta museum flera gånger sedan, men kan ej hitta det rum där jag var så ovälkommen.

M.N.

RYMDSKEPP UR KURS

Cikada, en diktsamling som utkom 1953, är ett slags förspel till Aniara.

Aniara är ett rymdskepp som med 6000 emigranter från planeten Jorden råkar ur kurs på sin väg mot Mars. Sedan styr den mållöst ut i rymden, utan återvändo. Piloterna är opersonliga. Mycket styrs av maskiner. Människorna är helt övergivna i universum. I sin utsatthet och övergivenhet förlorar de också sin moraliska styrsel:

"Det finns skydd mot nästan allt som är mot eld och skador genom storm och köld/ja räkna upp vad slag som tänkas kan./Men det finns inget skydd mot människan".

Från den avlägsna platsen i rymden där Aniara driver "på ljusårens hav" ser människorna hur jorden sprängs. Då sprängs även Miman, Aniaras viktigaste organ. Vid åsynen av jordens öde får nämligen maskinen ett eget samvete. Att materian skall kunna känna att maskinerna verkligen kan ha mera än en materiell existens, det hör till Martinsons förhoppning. För vad är det annars som kommer att vara kvar när tekniken segrar helt över människan?

"Stjärnhimlens eviga mysterium/och den celesta mekanikens under/är lag men inte evangelium./Barmhärtigheten gror på livets grunder".

Dikter om ljus och mörker är en diktsamling som inte är mer än ca tre år gammal. Även i den har han sin kosmiska tro och sin undergångskänsla: "Vi lever på världens dittills senaste dag".

Uthålligt i rymden

MOSKVA(TT)

Nytt uthållningsrekord i rymden har satts av de två sovjetiska kosmonauterna Jurij Romanenko och Georgij Gretjko. På lördagen hade de varit uppe i mer än de 84 dygn som två amerikanska astronauter vistades i rymden 1973-74.

UFO förföljde arméhelikopter

Källa : Ufo - Information

Ett diamantskimrande UFO förföljde i augusti 1975 en amerikansk arméhelikopter, uppehöll sig därefter över ett flygfält i fem minuter innan det plötsligt försvann i ett moln av gröna avgaser, allt medan tre rutinerade flygledare förvånat såg på från marken.

Fyra dagar tidigare gick en annan främmande farkost ned framför en bil och skrämde den 19-åriga fören och hennes kusin, och svävade sedan ovanför kusinens hus, där de två flickorna sökt skydd.

Detta är bara två av de uppenbarande händelserna i en våg av UFO-observationer, omvittnade av åtminstone 24 personer i norra Kalifornien.

— Jag har aldrig sett något liknande tidigare, sade major Claude Riddle, 40, helikopterförare i Nationalgardet sedan 11 år och med mer än 5 000 flygtimmar, då han beskriver UFO:t som förföljde hans helikopter över Stockton, Kalifornien.

Den 14 augusti 1975 närmade sig Riddle Stocktonflygplatsen på 275 meters höjd, då en flygledare på radion uppmanade honom att göra en undvikande manöver. I trafikledartornet satt flygledarveteranerna Joseph Savage, Dan Long och John-Paul Ammirata, alla tre med militär bakgrund, och betraktade UFO:t i kikare. Long var den förste som fick syn på UFO:t, kl. 21.35.

— Genom fältkikare kunde jag urskilja en bestämd form, sade han. Objektet verkade vara tallriksformat, som ett flygande tefat, och dess kärna sände ut ett intensivt orange ljus.

På kollisionskurs

Flygledare Savage sade: — Jag såg dessa blinkande ljus närma sig helikoptern på kollisionskurs. Jag tog radiokontakt med helikopterpiloten och utfärdade order om en undvikande manöver. I samma ögonblick blev objektet orangefärgat och sköt upp till 1 500 meters höjd, där det stannade.

Major Riddle hade under tiden kastat en blick bakåt.

— Det verkade som om ett främmande ljussken förföljde min helikopter på ungefär en miles avstånd, sade han. Då jag svängde runt med min helikopter såg jag det skimra som en diamant. Det var stort som ett trafikflygplan. Ett enormt rött en strålade ut från ovasidan men undersidan var mörk. Från sidorna lyste två blå ljuskäglor från det ovalt formade föremålet.

Objektet svävade sakta över flygfältet i fem minuter medan Riddle manövrerade sin helikopter så han hade UFO:t i sikte, men på avstånd.

— Jag var inte särskilt intresserad av att komma för nära, medgav Riddle. Det skrämde mig.

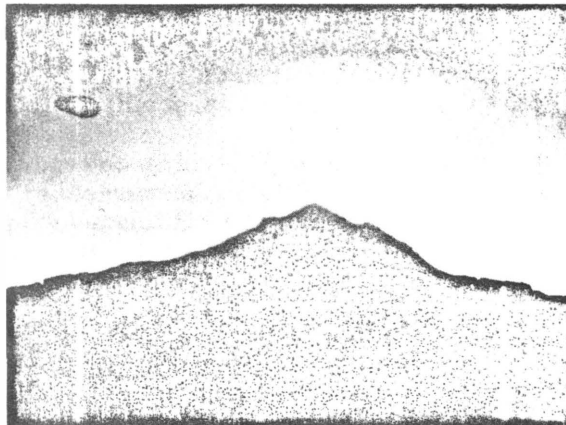
Plötsligt blev det ljusrött och stack iväg. Jag kan inte uppskatta hastigheten. Det var snabbare än någonting jag tidigare sett. Jag har sett tillräckligt många raketuppskjutningar för att veta, att vi inte har någonting som kan jämföras med det här föremålets hastighet.

Ammirata, som betraktat föremålet genom kikare sade: — På fem eller sex sekunder steg UFO:n till 18.000 meters höjd och försvann helt ur synhåll.

Flickor skrämdes

I Gilroy, sju mil sydväst om Stockton, skrämde en annan farkost fru Terry Smith, 19, och hennes kusin, Immela Lugo, 12, när de var på väg hem till Lugos vid 23-tiden.

Intressanta foton

Många har bett oss publicera gamla kända UFO-foton i tidningen, men dessa finns ju att tillgå i UFO-litteraturen.

Istället kommer vi fortlöpande att införa nya intressanta foton, utan att kommentera dessas äkthet. Man bör således inte vara sjukligt misstänksam mot alla UFO-foton eftersom stillbilder saknar bevisvärde i UFO-debatten.

Fejkade och konstruerade foton, insända för att skoja med allmänheten, publicerar vi som tidigare för att visa, att vi inte går på vad som helst.

Jan Håkansson i Olofströmsgruppen levererar denna bild:

30-åriga Hans-Erik Helgesson semestrade tillsammans med familjen i Kitzbühl, Österrike. Fotot är taget i färg, den 11 juli 1975 klockan 17.00. Kameran var en Practica, objektiv 200 mm, tid 1/250 sek och bländare 5.

Helgesson försökte vid tillfället fotografera blixten under ett åskväder. Föremålet sågs ej visuellt, utan upptäcktes först när filmen var framkallad.

— Plötsligt störtade den här farkosten ned mot oss och stannade ovanför vår bil ungefär 15 meter över vägen, sade fru Smith. Hon stannade bilen, och då hon och Immela likbleka betraktade föremålet, började det röra sig upp och ner. Båda hoppade ur bilen och sprang in i Lugos villa och väckte Immelas föräldrar. Herr och fru Lugo rusade ut — och blev ordentligt uppskakade.

— Där, ungefär 30 meter ovanför huset fanns detta konstiga runda objekt med en massa blinkande röda, blå och vita ljus runt mitten, sade Jose Lugo, 45-årig bildelsförsäljare. Det var grått och åtminstone dubbelt så stort som en bil och det hade tre ben, som stack ut som ett landningsställ med sugkoppar längst ut.

Fru Lugo kompletterade: — Det bara hängde där mellan himmel och jord. Det var så nära att jag kunde se två fyrkantiga fönster på det och ett landningsställ som såg ut som ett kamerastativ. Farkosten hade också en rad metallpaneler som reflekterade ljuset och kom det att likna en slipad ädelsten.

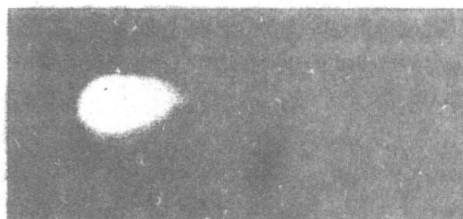
Efter åtskilliga minuter försvann UFO:t, avslutade Lugo. Ljudlöst rörde det sig norrut. När det gav sig iväg, strök det fram över taken på våra grannars hus, med några få tum till godo.

Källa: National Enquirer 1976-02-03

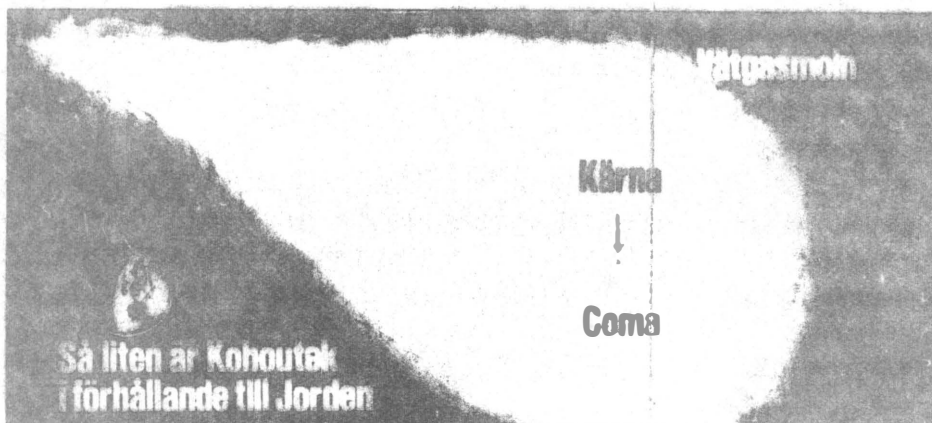
Översättning: Gunilla Hellgren

Kometen som försvann

Kohoutek — rymddramat som blev ett fiasko.

Århundradets komet, Kohoutek, blev en flopp. Det utlovade fyrverkeriet på natthimlen uteblev.

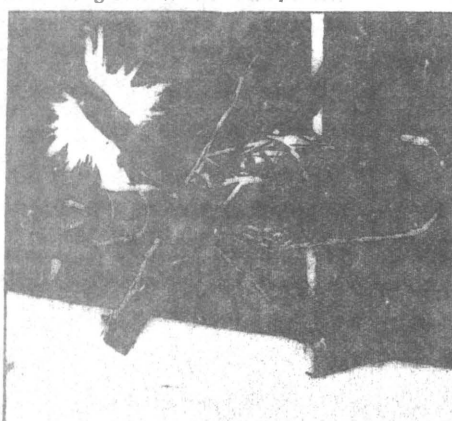

Kohoutek, kometen som dok upp ur intet, rusar nu tillbaka ut genom solsystemet med 160 000 km/tim. Kanske kommer den tillbaka igen om 100 000 år. Kometerna är universums gåtfulla vandrare. De består vanligen av en central kärna som är omgiven av ett

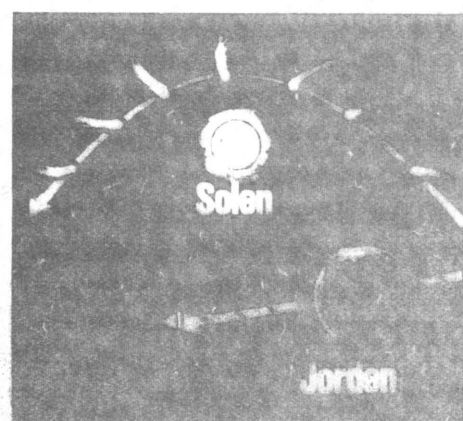
lysande gasmoln, koman. Kärnan och koman bildar tillsammans kometens huvud. Oftast har kometerna också en lång svans som består av stoft och gas. Kohouteks koma var många gånger större än jorden.

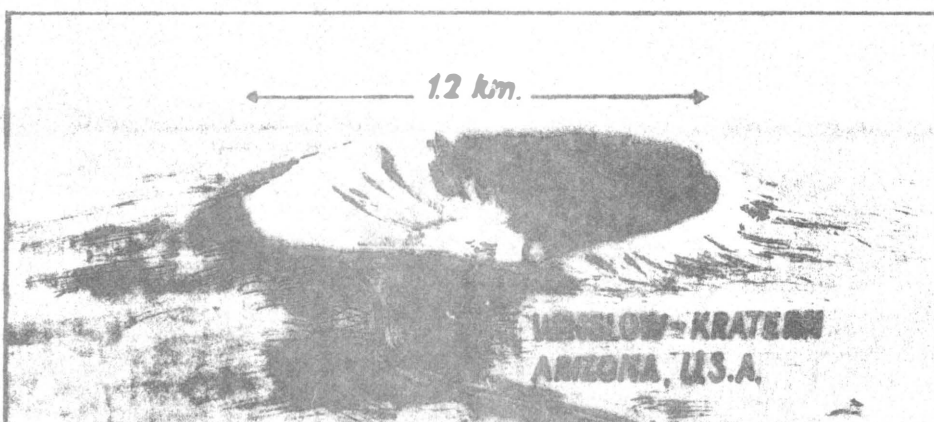
I jämförelse med koman var Kohouteks kärna mycket liten. Den uppskattades till 30 km i diameter. Men den kunde ha krossat en storstad som London.

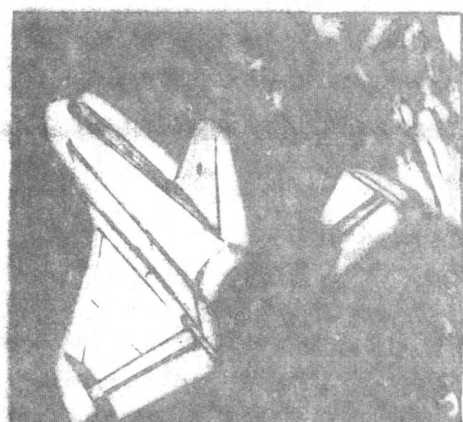
De bästa observationerna av kometen kunde man göra från rymdstationen Skylab. Kohouteks tunna gassvans sträckte sig miljoner km genom rymden.

Kometernas svansar är alltid riktade bort från solen. Det beror på trycket från den solvinden, heta gaser som strömmar ut från solen.

Den bäst bevarade kratern på jorden ligger i Arizona, USA. Den mäter 12 km i diameter och har vräkt upp av en jättemeteor som vägde över 1 miljon ton. Liksom månen har också jorden en gång utsatts för rymdens vrede och ärrats av komet- och meteorträffar. Men i dag är risken för att jorden skall kollidera med en komet mycket liten.

År 1986 återkommer den kända periodiska kometen Halley till solsystemet. Då är USA:s nya rymdfarja operationsklar för att på nära håll forsöka lösa kometernas gåta.

FILMSENSATIONEN ALLA TALAR OM!

"MAGNIFIKT RYMDÄVENTYR!"

... Det är sällan jag helhjärtat brukar rekommendera ett biobesök men Stjärnornas Krig är ett undantag. En film ni måste se om ni är det minsta äventyrslysten... Stjärnornas Krig är en film att ropa hurra för. HURRA!" GP

"MAKALÖS RYMDSAGA!"

KVP

MARK HAMILL • HARRISON FORD • CARRIE FISHER • ALEC GUINNESS

STJÄRNORNAS KRIG

FARG

'STAR WARS'

FOX-STOCKHOLM FILM

PREMIÄR!

PALLADIUM
Tel 100 58

6.30 o. 8.45
Från 11 år

VI ÄR INTE ENSAMMA

NÄRKONTAKT
AV TREDJE GRADEN

FARG PANAVISION Distribution Warner-Columbia Eni Columbia EMI Film

ASTORIA NYBROGATAN 15 Tel. 600025	kl. 1, 3, 30 6.30 och 9	70 mm STORBILDSFORMAT STEREOFONISKT LJUD Obs! Rabattcheckar gäller ej!
---	----------------------------	--

TILLÄTEN FRÅN 11 ÅR. Kass. öppn. 12. HITTILLS TOTALT UTSÅLT!

HOLLYWOODS NYA FÖDKROK!??.

Biopubliken har under de senaste åren blivit erbjuden en allt större del av så kallade "skräck och katastroffilmer". Ex. som Hajen, Jordbävningen och Skyskrapan Brinner.

Är vi nu inne i en ny epok inom filmindustrin. En epok som till stor del bygger på science fiction och en gnutta verklighet. Efter att ha sett ovanstående filmer kan man lätt dra den slutsatsen. Därför skall jag nu inte klassa ner dessa filmer allt för mycket, både filmerna har sina poänger och de "trickade" avsnitten är verkligen bra gjorda.

Vilken film är då mest sevärd? Det kan vara nog så knepigt att svara på denna fråga. Personligen föredrar jag nog närkontakt-filmen. Jag tror att den, på ett mera realistiskt sätt, återspeglar vad som kan hända i framtiden. Stjärnornas Krig får man nog mera kalla en "makalös rymdsaga" där man i dagens läge kanske har lite svårt att acceptera en sådan kommande utveckling. Varför slår då dessa filmer alla hittills gällande kassarekord? Producenterna spinner vidare på allmänhetens intresse och behov av "magnifika rymdäventyr". Detta tillsammans med en perfekt marknadsföring kan inte ge annat än önskat resultat.

B.P.

Kalmar tidningen **BAROMETERN** Onsdagen den 13 November 1895.

Kalmar.

— En meteor syntes i går afton vid 9-tiden öfver staden. Den gick temligen lågt och hade en riktning från öster till väster. Dess glans var starkt blåaktig. Den exploderade ungefär mitt på himlen och utan hörbar knall samt lemnade efter sig en lång röd strimma. Genomenet observerades blott några få sekunder.